

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЪАТИ • Haftalik gazeta • 1956-yil 4-yanvardan chiqq boshlagan • 2003-yil, 22 avgust, № 34 (3713)

ИСТИҚЛОЛ НИХОЛЛАРИ

Бугун "Халқлар дўстлиги" саройида Ўзбекистон Республикаси Президентининг Ёш истеъодлар учун таъсис этилган "Нихол" мукофоти совриндорларини тантанали тақдирлаш маросими бўлади.

Нихол... Шу ичмагина сўз замирида оламча маъно мужассам. Ер тафтидан иссиқлик, қуёшдан шуъла эмиб куртак ёзади ниҳол. Агарда унга она табият меҳру муруват кўрсатмаса, оддий бир таёқ каби қуриб қолаверди. Истеъод ҳам шундай. Ёш истеъодларга диққат-эътибор қаратилмаса, катта доирага чиқа олмайди. Ахир, мустабид тузум қанчадан-қанча ниҳоллар умрига завол бўлмади дейсиз?!

Бугун Юлдузу Муножотларимизни Ер юзи танийди, санъатига қўйил қолади. Шу сеҳрли овозлар орқали ўзбекнинг кимлигини билади жаҳон.

Истиқлол йилларида санъат аҳлига алоҳида диққат-эътибор қаратилётгани бежиз эмас. Зотан, санъат воситасида юраклар осойиш топади, чарқок тумандай тарқайди. Яна бир жиҳати, ҳар бир халқ руҳиятини унинг қўшиғи, куй-таронасига қараб белгилайди. Шу боиски, санъат келажиги борасида қайғуришнинг оламшумул аҳамияти бор.

Миллионлаб санъатсеварлар ҳар йили август ойини ўзгача орзиқиб ила кутадилар. Мана турт

йилки, айнан шу ойда пойтахтимиздаги мухташам "Халқлар дўстлиги" саройи ҳар галгидан ҳам гавжум бўлиб кетади.

Ҳа, ўзбек ўзининг ширин сўзию сийловларини Истиқлол байрамига асраб қўяди. Ва Истиқлол тантаналари "Халқлар дўстлиги" саройидан бошланади, десак муболаға бўлмас.

Қўшиқ бор жойда, санъат бор жойда Эзгулик қарор топади, Ёвузликка тангадай ўрин қолмайди. Зотан, бояғи нақдла айтилганидек, санъат ёруғлик билан, нурафшонлик билан эгиз туради. Санъати бор юртининг эртаси ҳам бор. Булбуллар навоси сир-синоати Озодликдан дарак беради.

Алҳол, меҳр шуълалари остида қад ростлаётган ниҳоллар эмин-эркин куртак ёзаверсин. Гулласин, мева берсин. Бу жараёнга бутун Ўзбекистон кўз тикиб турибди.

Бугун "Халқлар дўстлиги" саройида ана шундай юксак соврига муносиб топиладган ёш истеъод эгаларини мубораклоб этамиз. "Нихол" соврини учун эл-юрт хизматига камарбасталиқнинг олтин зинаси бўлиб қолади, деб умид қиламиз..

ЭСАР ЖАЙҲУН ШАМОСДАРИ

Дунёда ҳеч бир таржимасиз ҳам барча миллатлар ва эллар тушунадиган ягона тил мавжуд. Бу — мусиқа тилидир. Ахир, ҳар

биан тинглаб, идрок этилиши ва оҳангда ўша халқнинг миллий қиёфаси кўз ўнгимизда намойён бўлиши шу боисдандир.

Мусиқа ҳар бир миллатнинг лии маданиятимиз тарихида муҳим аҳамият касб этиб, катта халқро обрўга эга бўлди.

Дилором ОМОНУЛЛАЕВА:

"ШАРҚ ТАРОНАЛАРИ" — ЭЗГУЛИК ВА НАФОСАТ БАЙРАМИ

биримиз араб ёки ҳинд, италян ёки инглиз, рус ёки тожик мусикасини, куй-қўшиқларини таржимасиз берилиб тинглашимиз мумкин-ку. Шунингдек, ўз навбатида, бошқа миллат вакиллари ҳам ўзбек миллий куй-қўшиқларидан олам-олам завқ олишлари мумкин. Фақат мусиқагагина қалб билан идрок этилади, юраклар билан севилади. Фақат мусиқа юрак ғуборларини ювади, қалбнинг туб-тубига етиб боради. Шу боис ҳам мусиқани миллатларни бир-бирига боғловчи, бир-бирига меҳр уйғотувчи кўприк деса бўлади. Ҳар бир халқнинг мусикаси ўша халқнинг юрагидир. Дейлик, расом чизган суратни, ҳайкалтарос ясаган ҳайкални, бордингни, ёзувчи ёзган асарни ҳам деворларга осиб, кутубхоналарга қўйиб асраш мумкин. Лекин мусиқа халқнинг юрагиде яшайди. Унинг қалб

юксак инсоний қиёфасидир. У халққа ўз тарихи, аждодлари ҳақида хикоя қилади. Халқнинг, миллатнинг ривожланиши, ёки аксинча, таназулгача юз тутганлигини айнан мусиқа очик-ошкор кўрсатиб бера олади. Бинобарин, юксалишига юз тутган миллат ўз мусикасини асраб-авайлайди, унинг ривожига ва гуллаб-яшнаши йўлида ҳаракат қилади. Таназулгача юз тутган миллат эса ўз тарихи, мусикасини унутмайди. Давлатимиз ўз мустақиллигини кўлга киритган илк кунлардан ҳозиргача мусиқа соҳасига алоҳида гамҳўрлик кўрсатмоқда. Мамлакат миқёсиде қатор кунун, фармон ва қарорлар чиқарилиб, турли тадбирлар, кўрик-танловлар ўтказилмоқда.

Хусусан, Президентимиз Исом Каримовнинг ташаббуслари билан ўтказилётган "Шарқ тароналари" мусиқа фестивали миллатимизнинг тарихида муҳим аҳамият касб этиб, катта халқро обрўга эга бўлди.

Бунинг сабаби, аввало, ўзбек мусикасининг бой тарихига эга-лиги ва оламга машҳурлигида. "Шарқ тароналари" фестивали айнан жозибали, қадимий ва гўзал Самарқандда, юқори савияда ўтказилётгани халқро мусиқа намояндларини ўзига жалб этмоқда.

БУ ЙЎЛЛАР ДУНЁНИНГ ЧАККАСИГА ГУЛЛАР ТАҚҚАЙДИР

Инсон Ватан ободлиги, ватандошлар бахтини ўйлаб ўз бахтини ҳам топади. Фозил киши эса бахтини халқига қила олган яхшилик, юртдошларига кўрсатган хизмати билан ўлчайди. Тоғлар, чулу сархорлар узра янги йўللар қураётган, элларни эллар билан, китъаларни китъалар билан туташтираётган фидойий йўлсозларни ана шундай бахтли, ҳаёти бутун умр сабаб ишларга йўрилган инсонларга мўнғаш мумкин.

Юртбошимизнинг эзгу таъаббуси ва гоиларини улкан бунёдкорлик ишларига айланттираётган йўлсозлар билан Камчиқ доводнида бўладиган ижодий уршувимиз мамлакат пойтахтидан бошланади. Ўзбекистон Республикаси Бош вазири ўринбосари, "Узавтойул" давлат акциядорлик компанияси раиси Рустам Юнусов Ўзбекистон Қажрамони, Ёзувчилар уюшмаси раиси Абдулла Орипов бошчилигидаги ижодкорларни Тошкент шаҳрида бунёд этилаётган кичик халқа йўл қурилиши билан танишишга таклиф этди. Бу йўлнинг Чилонзор туманидан ўтган қисмида бир кунда ўн километр йўлни асфалтлаш имконини берувчи Олмония ва Швеция йўлсозлик техникаларидан фойдаланаётган қурувчилар ва ижод аҳлининг суҳбатлари, биргаликда суратга тушушлар барчанинг руҳини кўтариб юборди. Таниқли йўлсоз мутахассислар йўл қуриш бўйича замонавий олмон технологияси афзалликлари ҳамда ўзбек йўлсозларининг бугунги салоҳияти ҳақида атрофлича маълумот бердилар. Сўнгра карвонимиз асосий манзил сари йўлга тушди.

Чилонзордан то Рохат қўлигача қад ростлаган кўприқлар, равон, кафтдек текис йўللار, йўл четларидаги жаннат ифори таралиб турган гуллар, мухташам, дид билан қурилган дўконлар, юз-кўздан нур, қатъият сезилиб турган ёшлар...

Шуларни кузатиб борар экансиз, сен ҳам Ватанини обод қилиш борасидаги ҳаракатлардан четда қолмай, унга оҳ бўлса-да ижоднинг билан ўз ҳиссангни қўшишинг учун ҳеч бўлмаса ойда бир марта шаҳар, юрт айлинишинг кераклигини ҳис қиласан. Кутилмаганда автобус радиосидан таралаётган — ҳар бир сўздан ишонч ва уйғоқ руҳ сезилиб турган санъаткорларнинг қўшиғи дилдангдан ўтаётган туйғуларни гўё тасдиқлаётгандек бўлади:

Мурувату маърифатдор бўлишнинг нишонаси, Қадим қўйинг, мана сизга аёл қўлининг остонаси.

Жаҳон ичра буюқ юртинг улдуз дoston этайлик биз, Замон келди, Ватан бағринг гўзал бўстон этайлик биз.

Сафаримиз давомида Ангрэн шаҳрида амалга оширилган бунёдкорлик ишлари билан танишар эканмиз, Мустақиллик бу шаҳар учун ҳам ободлик йўлини кўрсатиб берганлигига гувоҳ бўлдик.

ЗАМОНАВИЙ ЙЎЛСОЗЛИК МАРКАЗИ

Ижодкорларни хайратга солган бир жиҳат "Узавтойул" концернининг хорижий йўлсозлик техникалари ва технологиялардан фойдаланиши ва синаш ишлари бўйича марказининг Ангрэн шаҳрида ташкил этилган филиалидаги энг замонавий ўқитиш, хунар эгаллашга доир яратилган шарт-шароитлар бўлди. Бу даргоҳда мамлакатимизнинг барча вилоятларида келган йўл қурувчи бунёдкорлар Ямални, Германия, Швейцариянинг энг мукаммал йўлсозлик техникаларини бошқариш бўйича касб сирларини эгаллайдилар. Уларга халқро андозалардаги махсус сертификатлар берилди. Бу ҳужжат йўлсозларимизга жаҳоннинг истаган мамлакатларида мана шундай техникаларни бемалол бошқариш ҳуқуқини беради. Шу жойдаги "Олмон технологиялари маркази" иши билан танишиб бир хайратимизга ўн хайрат қўшилди. Гап бу ердаги энг мукаммал йўл қуриш ва таъмирлаш техникаларининг мажмуидегидагина эмас, айни чоғда, замонавий компьютерлар ёрдамида ўкиб йўлни қуриш бўйича лойиҳаларнинг жуда кичка мuddатда яратилишида ҳамдир. Масалан, шу кунларда қурилиши

17 август кун "Халқлар дўстлиги" саройи ҳақиқий байромона тус олди. Санъатсевар томошабинлару танлов гоилблари — ҳаммининг дилда бир туйғу — Ватанга меҳр-муҳаббат, уни фахр билан қуйлаш туйғуси жўш уриб турарди.

Концертга ташриф буюрган шинавандаларнинг мурадлари ҳосил бўлди: сахнада миллий кўтаринки рўҳдаги жозибали, дилларга ором бағишловчи, бахтли келажакка умид уйғотувчи тароналар янгради. Дилбар қўшиқларга мос гўзал рақслар томошабинларга ҳузур бағишлади.

"Ўзбекистон қўшиқ байрами" танлов иякунлари га бағишланган ва гала концернда гоилбларни тақдирлаш маросими бўлди.

Биринчи ўрин Бердак номидаги Қорақалпоғистон давлат университетининг бадийи жамоаси иж-

"ЎЗБЕКИСТОН — ТАНИМДА ЖОНИМ"

росидаги "Ўзбекистон — танимда жоним" (Олтубой Султонов шёври, Қодир Ҳилолов мусикаси) ва Самарқанд вилояти Сийб туманидан Насиба Мирзоқодова ижросидаги "Ўзбекистон" (Неъмат Бобоқонов шёври, Мамажон Намов мусикаси) қўшиқларига берилди.

Камалидин Раҳматовнинг "Жон Ватаним" (И.Жиянов шёври, Ш.Дадажонов мусикаси), Ситора Орипованин "Эй кўзлари хуморим" (халқ сўзи, Р.Муминова мусикаси), Наргиза Худойназарованин "Ўзбекистоним" (С.Тўйчиева шёври, О.Худойназаров мусикаси) қўшиқлари иккинчи ўринни эгалладилар.

Учинчи ўрин Қашқадарё вилоят ашула ва рақс жамоаси ("Юрт ҳақида"), сирдарлик Баҳодир Ҳўжақуллов ("Йўлсоз ўзини") ва Ўзбекистон Миллий университетини жамоасидаги ("Ватан абадий") насб этди.

Тошкент шаҳридаги 286-мактабнинг 5-синф ўқувчиси Нодирбек Зоитов "Мен бахтининг паровозим" (Маҳмуд Тоиров шёври, Баҳодир Зокиров мусикаси) қўшиғи учун рағбатлантирувчи мукофотга сазовор бўлди. Хонандлар Ш.Одилова, А.Кенжаева ва Б.Раҳмоновлар рағбатлантирувчи мукофотлар билан тақдирландилар.

олиб борилаётган Термиз — Мозорни Шариф темир йўлининг бир неча лойиҳаси Германиялик профессор Хост Лиленблум томонидан зудлик билан тайёрлаб берилди. Унинг раҳбарлигида ишловчи геодезия фирмаси жаҳонда энг ишончли лойиҳалар яратиб обрў-эътибор топган. Мартин Хаэзе эса жаҳоннинг турли мамлакатларида қирқ йил давомида кўприқлар қуришда фаол иштирок этган энг моҳир тадқиқотчи экспертлардан саналади. Биз

нинг ўзбек йўлсозлари улар раҳбарлигида ташкил этилган, замонавий компьютерлар ва ўқув стендлари, йўлсозлик техникаларининг макетлари билан жиҳозланган аудиторияларда сабоқ олмақдалар. Сабоқлар фақат ўзбек ва олмон тилларида олиб борилаётгани ҳам эътиборга лойиқ. Хориждан келган мутахассислар бу даргоҳда ўзбек йўл қурувчиларига фақат янги техника ва технологиялар бўйича таълим беришга қолмай, айни чоғда, Ўзбекистоннинг иқлим шароитлари жиҳозга олинган цемент-бетон қопламаларини танабуз олдидан ҳам муайян тадқиқотлар олиб бормоқдалар. Бу қураётган йўлларимизнинг сифатлиги ва узок йиллар хизмат қилишини таъминлашда муҳим аҳамият касб этади. Ҳозир Германиялик йўлсозлар Тошкент — Ўш ва Тошкент — Самарқанд оралиғидаги йўлларни қайта таъмирлаш билан боғлиқ лойиҳаларни ишлаб чиқишда ҳам қатнашмоқдалар.

Биз шу жойда турли шаҳар ва қишлоқларимиздан келиб, хорижий техникаларни бошқариш сирларини ўрганаётган йўлсозларимиз билан ҳам танишидик. Жалолдин Аҳмедов ва Фарход Шейралиевлар Андижондан келишган. Улар Швейцариядан келиб, йўлсозлик техникалари ва технологиялари бўйича ўзбек йўлсозлари билан ҳамкорлик қилаётган жаноб Жозеф Грубининг машғулотларида қатнашиб, энг замонавий муҳандислик техникаларини бошқариш бўйича шу бугун ўз қўлларига сертификат олишган экан.

ДАВОМИ ИККИНЧИ БЕТДА.

Таниқли шoir ва ёзувчилар, алломаларнинг ўз шахсий кутубхоналарини олиий ўқув юрталари, маҳаллалар ва бошқа маънавий-маърифий

ЭРКИН ИЖОД ИМКОНИЯТЛАРИ

Ҳар бир халқнинг адабиётида унинг ютуқларини рўй-рост кўрсатадиган асарлар мавжуд. Бу асарларнинг аксарияти роман жанрида яратилган, десак янглишмаймиз. Масалан, француз адабиёти ҳақида гапирганда Гюго, Балзак, Флобер, Мопассан романлари, рус адабиёти ҳақида сўз борганда Лев Толстой, Фёдор Достоевский, Михаил Булгаков ва бошқаларнинг романлари, албатта, тилга олинади. Шулар қатори, ўзбек романчилигини улғу адибимиз Абдулла Қодирийнинг улмас романларисиз тасаввур этиб бўлмайди. Адабиётимизда маъзур жанрининг туғилган ва шаклланган даври собиқ шўрлар ҳуқиронлиги пайтига тўғри келди. Бу йилларнинг машаққатлари, азобу уқубатлари фақат халқ билан бойитилди. Халқ маданиятимиз ривожиде ҳам ўзининг асоратларини қолдирди. Машҳур адибимиз қатори илк романлар, хусусан, "Ўтган кунлар" романи ҳам қатъанга учради. Адабиётимиз тарихига доир китобларда, илмий тадқиқотларда ва масалалар ҳар жиҳатдан батафсил ёритилган.

Истиқлол бадийи ижод аҳлига кенг ижодий имконият йўллари очиб берди. Яқин ўтмишда комфирка мафқурасининг хизматкориға айлантирилган маданият турлари эркин ижод йўсинига кўчди, мафқуравий тазйиқлардан ха-

дулла Қодирий тажрибаларини дадил давом эттириб, романчилигимизни кўплаб янги асарлар билан бойитди. Халқ орзу-умидлари, инсоний фазилатлар, Ватан истиқболи, инсоннинг мураккаб оламдаги ўрни каби азалий долзарб мавзулар ана шу асарларнинг етак ҳам мавзулари бўлди...

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Умарали НОРМАТОВ:

Мустақиллик йилларидаги ўзбек романи ривожига масалалари ҳақида ёзилапти, кўплаб тадқиқотлар олиб борилапти. Лекин улардан, барибир, кўнглимиз тўлмапти. Бу жанр тарққибетидаги янгиликлар моҳиятини ҳам, ожизликларини ҳам етарли очиб беролганимиз йўқ. Романчилигимизнинг ўзида бўлган каби, танқидчиликда ҳам замонага энгил-елли мослашиш — кўни кеча салбий баҳоланган ҳодисаларни бугун оқлаш ёки бунинг аксини тутиш йўлидан бориб ясалган асарлар шайнға маъд ўқишдан нари ўтолмаган танқиддан нимани қутлиш мумкин, ахир! Бугун ҳаммага маълум ҳақиқатларни беллетристика шайнға солиш билан бадийи кашфиёт яратиб бўлмаслиги аён-қул!

Мустақиллик йилларидаги ўзбек романи ривожига масалалари ҳақида ёзилапти, кўплаб тадқиқотлар олиб борилапти. Лекин улардан, барибир, кўнглимиз тўлмапти. Бу жанр тарққибетидаги янгиликлар моҳиятини ҳам, ожизликларини ҳам етарли очиб беролганимиз йўқ. Романчилигимизнинг ўзида бўлган каби, танқидчиликда ҳам замонага энгил-елли мослашиш — кўни кеча салбий баҳоланган ҳодисаларни бугун оқлаш ёки бунинг аксини тутиш йўлидан бориб ясалган асарлар шайнға маъд ўқишдан нари ўтолмаган танқиддан нимани қутлиш мумкин, ахир! Бугун ҳаммага маълум ҳақиқатларни беллетристика шайнға солиш билан бадийи кашфиёт яратиб бўлмаслиги аён-қул!

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

дулла Қодирий тажрибаларини дадил давом эттириб, романчилигимизни кўплаб янги асарлар билан бойитди. Халқ орзу-умидлари, инсоний фазилатлар, Ватан истиқболи, инсоннинг мураккаб оламдаги ўрни каби азалий долзарб мавзулар ана шу асарларнинг етак ҳам мавзулари бўлди...

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

МУШТАРАҚЛИК

Мустақиллик йилларидаги ўзбек романи ривожига масалалари ҳақида ёзилапти, кўплаб тадқиқотлар олиб борилапти. Лекин улардан, барибир, кўнглимиз тўлмапти. Бу жанр тарққибетидаги янгиликлар моҳиятини ҳам, ожизликларини ҳам етарли очиб беролганимиз йўқ. Романчилигимизнинг ўзида бўлган каби, танқидчиликда ҳам замонага энгил-елли мослашиш — кўни кеча салбий баҳоланган ҳодисаларни бугун оқлаш ёки бунинг аксини тутиш йўлидан бориб ясалган асарлар шайнға маъд ўқишдан нари ўтолмаган танқиддан нимани қутлиш мумкин, ахир! Бугун ҳаммага маълум ҳақиқатларни беллетристика шайнға солиш билан бадийи кашфиёт яратиб бўлмаслиги аён-қул!

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил ичиде ёзилган романлар ҳам навазу, ҳам шаклий изланишларга кўра, адабиётимизда қизгин ижодий тажрибалар ўтказилаётганидан даролат беради. Эндилликда ҳар қандай мафқуравий тазйиқлардан ха-

Мустақиллик йиллари замонавий ўзбек романчилиги эркин ижодий муҳит ҳавосида туркираб ривож топди. Утган 12 йил

Давоми. Боши биринчи бетда.

Хар иккисининг ҳам қувончи чексиз. Чунки эндиликда улар энг мукамал хорижий йўлсозлик техникаларини бошқариб, нафақат ўз мамлакатимиз ҳудудидан ўтказган йўллари қуриш ва таъмирлашда, айтиш пайтида, мамлакатимизни жаҳон денгизлари билан боғловчи Термиз — Ҳирот — Бандар-Аббос ва бошқа йўналишларда янги автотрасалар қурилишида ҳам бемалол ишлаш оладилар.

Ангрэн шаҳрида ижодкорлар ва шаҳар жамоатчилиги вакиллари иштирокида бўлиб ўтган Ўзбекистон

Йўл ахир улғайиш, келажак, ривож!

демоқчиман. Барча ижодкорларимиз, йўлсозларимиз мустақиллигимизнинг 12 йиллиги байрами билан чин қалбимдан муборакбод этаман. Ангрэн педагогика институти профессори, таниқли тарихшунос олим Шухрат Эргашев ҳам "Довон" дostonи ва унда улғай мекхатлари тараннум этилган йўлсозларимиз жасорати ҳақида сўзлар экан, бу мухташам иншоотнинг аҳамиятини таърифлаб шундай деди: — Камчиқ довони орқали қурилаган йўл фақат Фарғона водийсини мамлакат пойтахти билан боғ-

Шундан сўнг йўлимиз Камчиқ довони сари давом этди. Ижодкорларни доводнига тунеллар бошланди Андижон, Наманган ва Фарғона вилояти вакиллари, ижодкорлар, санъаткорлар кутиб олдилар. Мухташам иншоотнинг ҳар икки томонида обод манзиллар қўздан кечирилди.

Йўлсозлар сўлопаси

Шу кун биз доводни танишган йўлсозлар орасида тақдир шун йўл билан боғланган инсонлар кўп эди. Бироқ бугун авлоди йўлсозлардан иборат катта бир сулола вакиллари шун жойда ўрашатиш асло баҳлимизга келмаган эди. Довондаги мухташам иншо-

туғилиб, ўсганман. Йўл қуриш, айниқса, тоғ йўллари қуриш оғирлиги ва ҳафтиллигидан бошқа бирор қасбнинг этагини тутасми, деб икхланган вақтлари бўлиб бўлган. Бироқ отам уришиб берганлар: "Одамлар савоб учун йўл, йўл қуради. Умр бўйи йўлдан маблагини юрт ободлиги ўрғитишда сарфлайди. Сизлар бўлса, шундай савоб ишдан бошқасини қўзғайсизларми?" — деганлар. Шу-шу бугун умрим, ва ҳатто, эндиликда ўғилларим у невараларимнинг тақдирини, касб-ҳунари ҳам йўлсозлик билан, мана шу довод билан боғлиғини қолди...

Насибали ота 1975 йили Ангрэн йўл эксплуатация бўлимига очилган, ўн йилдан ортиқ унинг раҳбари бўлиб ишлади. Сўнг прораблик қила бошлади. Мустақиллик йилларида, 1997 йили Камчиқ доводни катта йўлсозлик ишлари бошланиб кетгач, унинг тажрибали, ёшларга мураббийлиги ниятда қўл келди. У ўғиллари, набиралари билан довод йўли қурилишининг энг оғир қисмларида гайрат-шиқоят кўрсатиб ишлади. Шунинг учун ҳам у йўл муқаддам, Камчиқ доводнига тунел қурилиши битган тантанали кунларда қўллаб қўллай йўлсозларимиз қатори унинг кўксини ҳам "Шухрат" медали беади. Угли Асоҳжон Хожихонов яқинда қайтадан ташкил этилган Янгибод йўллардан мунтазам фойдаланиш бошқармаси бошлиғи ўринбосари бўлиб ишламоқда. Яна бир ўғли Анваржон, жияни Сайдуллоҳон Сайдазов ва яна қўллаб набиралари ҳам мана шу доводнига йўлсозлик бўлиналарида масъулиятли ишлари ўз елкаларига олишган. Йўлсозлар бошқармасининг барча касб эгалари унинг шогирдлари экан. Бундай инсонга, бутун бир йўлсозлар сўлопасининг сарбонига тасанно дейиш мумкинми? Шундай фидойи оталаримиз, мард юрдушларимиз борлиги учун ҳам мустақиллигимиз йўллари равондир.

чиқ доводнида қишининг қаҳратон соғури, ёзининг жазирани иссиғи, баҳор ва қузнинг серёғин қуларларида тинимсиз яратиш, бунёд этиш иштиёқи билан меҳнат қилаётган йўлсозлар меҳнати таҳсинга сазовор. Шу маънода Камчиқ доводининг фидойи йўлсозларидан бири Улуғбек Умаровга Ватанимизнинг олий муфоти — "Ўзбекистон Қаҳрамони" унвонининг берилиши бежиз эмас.

Улуғвор бир куларат билан Чайқалади чўн денгиз. Қанча оғир харсанг тошлар Тубда унга чўккан тиз. Аммо мўъжаз, нозик тиз Чўн тубсиз ўлкада. Кўкка ўсар, ҳа, денгизни Кўтарганча елкади!

Таъбир жоиз бўлса, доводни меҳнат қилаётган ҳар бир кишининг меҳнати ана шу денгизни бошида кўтариб турган тиз, ва ёки харсангтош бағрини ёриб чиққан арча қудратидан кам эмас.

Эгу иш машаққат махсули, лекин бир неча бор тақорланса қўнқимага айланади. Халқ, Ватан, Қаҳрамонлик дег эъзозланган оғир ва эгу меҳнат ҳам Камчиқ доводининг фидойи бунёдкорлари учун оддий ишдир.

Даврон элининг жисмида жон бўлиб

Ҳам жонларига мойий дармон бўлиб, дамилар ҳазрат Навоий. Камчиқ доводнига йўлсозлар билан бўлган ўрашув қош қорайтуна давом этди. Ижодкорларнинг табриклари, ўқиган шеърлари, танқиди хонанда Нилуфар Раҳматова ва бошқа санъаткорлар ижросидаги куй-қўшиқлар анжуман фаизига фазил қўшди. Ижодкорлар ва санъат аҳлининг чиқиллари, тарих саҳифасига ўзбек халқининг матонат ва жасоратини муҳраётган йўлсозларнинг руҳини кўтарди. Уларни Ўзбекистон Республикаси Президентининг давлат маслаҳатчиси Хайриддин Султонов, Ўзбекистон Қаҳрамони Абдулла Орипов, Ўзбекистон халқ шоирлари Жуманияз Жабборов, Тулган Низом, Ҳабиб Саъдулла ва бошқа сўз усталари савимий қўллади. Ижодкорлар йўлсозлар билан бир даврда, бир дастурхон атрафида ўтказган бу гурунлар, албатта, ўз самарасини беради. Бугун ижодкорлар Ўзбекистон халқ шоири Тулган Низомнинг "Довон" дostonи билан бу анжуманга келган бўлсалар, келгусида улар бу улғи ишни бор қўлами билан кўрсатиб берадиган насрий, драматик асарлар битиш мақсадида эканлигини ҳам билдирдилар. Бундеш, жасоратли кишилар меҳнати тараннум этилган асарлар бу улғи ҳаракатнинг баъдий ифодаси сифатида давр солмаси аниқлиг улар адабиётимиз ҳазинасидан қўш олиши шубҳасиз.

Шу эъза Ватан бизники, шу она замин бизники. Инсон бу дунёда жаннатни ҳам, дўзғани ҳам ўзи яратди, дейдилар. Улуғ муфаккирлар қай этганларидек: "Инсон шун тундунини керакли, у дунёнинг ижодкори ва сохибидир, ҳаётдаги барча эгуликларнинг шон-шурати ҳам, ердани ҳамма бахтсизликлар ҳам унинг зиммасига тулади". Бу сўзлари бежиз тилга олмади. Бизнинг йўлимиз, Ватанимиз йўли ободлик, фаровонлик, тинчлик, ҳамкорлик йўлидир. Ўзбеклар мустақил давлат сифатида нималарга қодирлигини 12 йилдаёқ дунёга кўрсата олди. Узининг бунёдкорлик ва яратув-чаллик салоҳиятини намойиш эта олди. Мақсад йўлидаги ҳаммаҳаллик буюк қудратидир. Камчиқ доводнига йўлсозлар меҳнати ҳам ана шу буюк доводнинг бир тимилидир. Йўллар, замонар ўтади, аммо бу кўнлар шиддати, меҳнаткаш халқ қудрати, дони Йўлсозларнинг жасорати ундовин югалти билан амалга оширилган улғи ишлар Ватан, халқ бор экани, яшайверди. Ижод аҳлига илҳом бағишлайверди.

Мурод АБДУЛЛАЕВ, Минқоҳиддин МИРЗО

БУ ЙЎЛЛАР ДУНЁНИНГ ЧАККАСИГА ТУМЛАР ТАҚҚАЙДИР

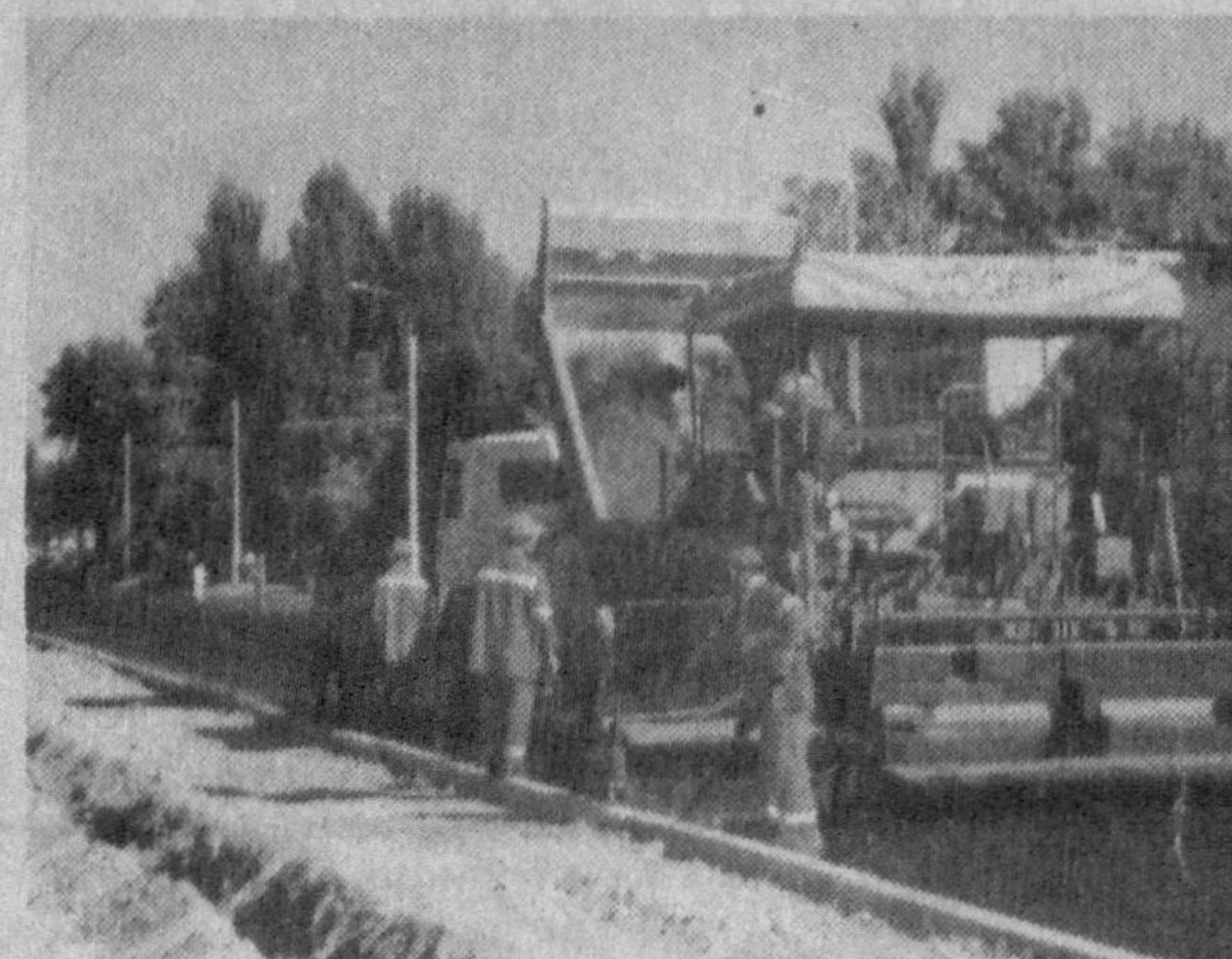
тон халқ шоири Тулган Низомнинг "Довон" дostonи тақдироти ёзувчилар ва йўлсозлар ўрашувининг энг ҳаяжонли лаҳзаларидан бири бўлди. Тақдирот маросимини шаҳар ҳокими Абдор Юсупов очар экан Камчиқ довони йўлсозларининг қаҳрамони бунёдкорлик меҳнатлари тараннум этилган бу асар мустақиллигимизнинг гўзал мадҳиясидир, деди. Меҳнат фахрисоти Тошпўлат Йўлдошев дoston ҳақидаги таассуротларини ифодалаб шундай деди:

— Мен бу дostonни катта завқ билан ўқиб чиқдим. Унда Президентимиз раҳнамолигида Камчиқ ва Ревак доводларида мухташам тунеллар ҳамда катта тоғни ошиб ўтган йўриқ автомагистрал қурилишининг ҳақиқий манзараси, Фарҳаддек тошкесар йўлсозларимиз, бунёдкор қурувчиларимизнинг жасоратли меҳнатлари ўзининг баъдий ифодасини топган. Мен асарни ўқиб чиқдим қаддимни ростлади, Юртбошимизнинг "Биз ҳеч кимдан кам эмасмиз ва кам бўлмаймиз ҳам!" деб айтган сўзлари, даъватлари ёдимга келди. Шу юрда тунелнингдан, унинг оддий фуқароси бўлиб ишайётганидан, халқимизни улғи истиқболга бошловчи йўлсозларимиз борлигиндан гурунландим.

Дostonда таъкидлангандек, бугунги кунда бир кеча-кундузда 17 минг автомобил ва 150 минг йўлсозлар бу трансконтинентал йўл тикланаётган Буюк Ипак йўлининг муҳим бўлини, дўстлик ва биродарлик, тинчлик ва ҳамкорлик йўли бўлиб қолиши шубҳасиз.

Ушбу йўл қурилиши муносабати билан бизнинг Ангрэн шаҳримиз ҳам обод ва кўркам шаҳарга айланди. Фарғона водийсиндан шаҳримизга тўртта йўл қурилиши ташкилотлари қўнриб келтирилди. Беш юзга яқин оила шаҳардаги қўн қаватли йўллардан жой олди, беш мингдан ортиқ аҳоли иш билан таъминланди. Мен улғи қарата шоир Тулган Низомнинг сўзлари билан:

Янаш, шундоқ бизнинг, йўл қуриш шараф,

ловчи йўлгина бўлиб қолмасдан, улғи ўтишимиздан буюк келажак сари қурилаган йўл ҳамдир. Эрамиздан аввалги 102 йилдан Хитойдан Фарбага йўл олган савдогарлар карвони ана шу довод орқали ўтганлиги бизга тарихий манбалардан яқини маълум. Соҳибқирон бобомиз Амир Темури даврида ҳам бу йўлда қаровона-ройлар бунёд этилиб, ундан ўтувчи савдогарларнинг даҳлисизлиги таъминланган. Мустақиллик даврида Буюк Ипак йўлининг қайта юз очилгани, ва биробарин, бу йўл озод мамлакатимизни жаҳоннинг энг улғи йўлига олиб чиқаётганлиги бизнинг қалбимизга бемисл фахр-ифтихор бағишлайди. Бугун ушбу қитъалараро йўлнинг шайримиздан ўтган қисми атрафида катта ободонлаштириш ишлари олиб боришмоқда, йўловчилар ва автотранспортларга хизмат кўрсатиш тармоқлари барпо этилаётди. Келгусида шу довод орқали темир йўл тармоғини ҳам ўлкасимиз режалари қўзда тутилаётганлиги эса Ўзбекистоннинг улкан имкониятлари фақат моддий бойликлар яратиш, бунёдкорлик борасидагина эмас, айтиш чоғда илмий-техникавий салоҳият ва маънавий тикланиш соҳасида ҳам намойиш бўлаётганидан далолатдир.

Улуғ мутафаккир шоиримиз Алишер Навоийдан бошланган анъана — халқнинг бунёдкорлик меҳнати ни мадҳ этиш бугун ижодкорларимиз томонидан давом этирилаётган экан, бу халқимизнинг буюк руҳияти, маънавий тикланиш жарёнининг ҳам ифодасидир. Ўзбекистон Қаҳрамони, Ёзувчилар уюшмаси раиси Абдулла Орипов тақдирот маросимидан сўзиди:

"Йўл нафақат эзоқни яқин қилади, айтиш чоғда, йўл тараққиёт ҳамдир, — деди. — Бундай обод ва кўркам йўллар миллатнинг юзи, обрў-эътиборидир. Унинг бош меъморини Юртбошимиз эканлигиндан фахрланамиз. Ўзбекистон йўлсозлигининг истиқболлари билан ижодкорларимизнинг бугунги танишуви эса бизни янги-янги асарларга илҳомлантиради.

Таниқли шоира Турсуной Содикова йўлсозларимизни ва уларнинг шарафли меҳнатини ўз дostonида мадҳ этган шоир Тулган Низомни янги асар билан қўтлади. Тақдирот қатнашчилари йўлсозлар ҳақидаги дoston муаллифи, Ўзбекистон халқ шоири Тулган Низомни савимий оқиллашдилар.

отларни томоша қиларканмиз, ёши етмишлардан ошган отақоннинг сўхати эътиборимизни торти. У киши хозирги доводнинг қурилиш тарихининг эса, унинг ўтишимини ҳам ниятда яқин биларкан. Шу боис сўхатимиз бирдан қовуша қолди.

— Менинг бугун умрим шу йўл билан ўтди, — дея бошлади Насибали ота Хожихонов ўзининг мароқли хикоясини. — Салкам элик йилдан бери мана шу доводдан. Довоннинг илгариги, араги бир машина синадиган илон эши йўлини ҳам бошдан охиригача ўзимиз қурганимиз. У даврларда хозиргидай қудратли йўл қуриш техникалари қаерда эди!

1955 йили армияни битириб, тўғри шу жойга — йўл қурилишига ишга келганман. Ҳарбий хизматда ЗИЛ—130 машинасини хайдардим. Шу қасбим бу ерда ҳам қўл келди. Ушунда доводнига йўл қурилиш эндиғина бошланган бўлиб, у Наманган ва Тошкент вилоятлари ташаббуси билангина бошланган кичик бир қурилиш эди. Ҳолос. Чунки собиқ марказин хозиргидек халқаро аҳамиятга молик катта йўллар қуриб беришга "қўзи қиймасди". Унча бу доводда фақат от ва ашқада ўтиладиган, ҳатто арава ҳам юрмайдиган ёлғизоёқ йўл бўлган, ҳолос.

Уш — 1955 йилда бошланиб, орадан тўрт йил ўтган илк қатнов бошланган довод йўлининг қурилиш тақдирини катта из қолдирди. Мен Камчиқойнинг Тошкент вилояти қисмида хайдовчи бўлиб ишлаганман. Довон йўли битганидан сўнг ҳам йўллардан фойдаланиш бўлимида ишлаб қолдим. Ушунда ташкилотимиз "Қўйлик йўл эксплуатация участкаси", деб номланарди. Шу жойда 1969 йилга қадар агарма машина хайдовчиси ва механик бўлиб ишладим. Сўнг эса Ангрэндаги тоғ-геология техникасида "тоғ қурувчилик" касбига ўқиб, махсус маълумот олдим. Ўзим асли Ангрэн яқинидаги Облук кишлоғида

ЭЛЛИКАЛЬА: ЭСАР ЖАЙҲАН ШАМОСЛАРИ

Ун бора эшитгандан, бир бора кўрган яқини. Айниқса, қалам аҳли учун. Бирор воқеликни тасаввурга этиб ёзиш бошқа, ўн кўриб, англаб, ҳис қилиб қўзғата тушириш бошқа. Бугун истаган туманимизга борсак, замонавий иншоотларни, қўшма қорхоналар, келажак авлодлар бахт-икбодли йўлида қурилган турли-туман мажмуаларни кўрсатишимиз мумкин. Ва, албатта, бу қурилиш ва обдончилик иншоотлари ўзликка эга бўлганимиздан сўнг бунёд этилганлари англаб, бугунни кечати тузум билан қийналасак, қўн рама оқинлашадим.

Илгари тўғвимишга катта қураимиз десак ҳам юқорининг имосига, русхатига маҳтал бўлиб турардик. Бойлигимиз бировнинг чўнтағида, эркимиз ўзганинг қўлида эди.

Истиқлол байрами арафасида Эллиқалъага бордик. Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси раисининг биринчи ўринбосари Сирожиддин Саййид, "Ёшлик" журнали бош муҳаррири Собир Унар, шоир Рустам Мусурмон ва мени. Ҳамроҳларимнинг биринчи ҳаяжони ва эътирофи шу: сахро бағрида қад ростлаган туман маркази — Бўстон шаҳри юртимиздаги гўзал шаҳарлардан мутлақо қолишмайди. Ишлаб чиқариш тизимининг йўлга қўйилганлиги, қўшма қорхоналарнинг қўнлиги, қўчаларнинг кенг ва равонлиги, истироҳат боғлари, дам олиш меканларининг бесаноқлиги, равон ва кенг йўллар, қўп қаватли уйлар, коллеж ва лицейлар... бари-бари, айтиш жоизки, Эллиқалъани мамлакатимиздаги пешкашдан туманлардан бири эканлигини кўрсатиб турибди.

Эллиқалъа — мамлакат иқтисодиётининг таъна нукталаридан биридир. Туман истиқлол йилларида ҳар жиҳатдан равнак тоғди. Австрия, Бангладеш, Россия сингари давлатлар билан қурилган қўшма қорхоналар мунтазам ишлангати.

Хоразм билан Қорақалпоғистон Республикасини Амударё соҳилларини бирлаштириб турган понтон кўприк туташиради. Эллиқалъагача Беруний ва Тўртқўл туманларини босиб ўтасиз. Кенг сахро эзу пайдо бўлган шаҳар олислардан кўзга чалинади. Йўл четиди одам бели бўлиб ўсган ўт-ўланлар, лик тўлиб оққан Жайхун шомолларининг эсиши, поёнсиз далалар, полизлардан катта кўча гирдиға олиб чиқилган дунёга машҳур "Гурвак" қовунар уюми, сув тўпланган жойлардаги қамишзорларнинг шоувлалиги воҳага йил файли қелганидан дарак беради.

Туманнинг рамзий дарвозасидан ўтиб, шаҳарга яқинлашдик. Ҳамроҳларим Эллиқалъага биринчи бор келишмоқда. Улар, очиги, бундай гўзал манзарарга дуч келаман, деб ўйлашмаган. Тасаввурда Эллиқалъани кўримсиз бир чўл тумани деб ҳолиантиришган бўлса не ажаб. Атрафдаги гўзаллик, кўм-кўк водиймонанд келишлар пойида ястанган кўркам шаҳарга дуч келишимиз ҳамона Собир Унар ҳаяжонини аширолмади. У Эллиқалъани саҳродаги Оқ кемага қийслади. Сирожиддин Саййид эса шаҳар марказига киришимиз ҳамона "Бундай чўл жойларда шундай гўзал иншоотлар, боғу роғларни кўриб вуҷудинг жимирлайди..." деб фахр-ифтихор туйди. Рустам Мусурмон бу воҳа мени йиллар илгари гурираган Хоразм давлатчилигини юраги бўлганлигини қаршимиздаги тарихий қалъалар ибодатланганидан сўзлади. Истиқлол юртимизнинг ҳар бир ҳудудига ўзининг шон-шавкати қадди-жамолини тиклаш имконини берганлигини барчамиз яна бир бор ҳис қилдик.

Эллиқалъа маркази — Бўстон байрам тусига кирган. Беш минг кишилик Амфитеатр ўриндикларидан бўш ҳай тоғиш маҳол — одам гажум. Томошабинлар очик майдонда қурилган театр атрафида тик туришибди. Театр ёнидаги мухташам Маданият саройи атрафи гулу гулзор, чаманзор. Майдон сатҳида айём нафасини берувчи улкан шарлар, лолаю нилуфарқул, бари-бари ажойиб. Халқнинг қайфияти кўтаринки. Бу ерда машҳур хофиз, кўшчилик бўлулди Отажон Худойшукуров хотирасига бағишлаб ўтказилган "Нафас бўстоним меним" ёш хонандлар танлови ҳамда Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси, "Халқ сўзи", "Народное слово" газеталари билан ҳамкорликда ўтказилаётган ёш шоирларнинг "Ақчақул илҳомлари" шериъати байрами муносабати билан катта концерт берилмоқда.

Одамлар дарёдай оқмоқда. Санъатсевар элнинг санъат ва адабиётга эҳтироми юксак. Кечқурун нафақат Эллиқалъа, балки Беруний, Тўртқўл, Нукус ва Хоразм воҳасидан йигирма мингдан зиёд томошабин тўпланди.

Туман ҳокими, Олий Махлис депутати Неъматулло Худойбергенов мазукур тадбирнинг моҳияти ҳақида сўзлаб, шундай деди: — Бу санъатинг, адабиётнинг байрами. Адабиёт ва санъат халқнинг руҳиятини кўтарибгина қолмай, уни тарбиялайди, тарихи, келажакка нисбатан эъзоз ва ишонч тўғрисида камол топтиради. Маънавият — иқтисодий юксалишининг ўқ илдизи.

Концерт ҳаяжонли кечди. Хоразм қўшиқчилик мактаби анъаналари теран намойиш бўлди, гўзал санъатнинг руҳий куч-қудратини ҳис этдик.

Эллиқалъанинг кўрмага кўрк қўшган, гўзал ва бетакор бир жой бор. Бу — Ақчақул. Саҳронин ёриб кирган қўл Бўстон шаҳрининг кўнботар қисмигача ястанган. Ақчақулнинг салқин экинлари кўнгилага ором баҳш этади. Ана шу қўл бўйидаги оромгоҳда, кенг шийпонда кенчурун шезр баъзи бўлди. Сафимизга Қорақалпоғистон бўйлаб сафарга чиққан тақдирин ижодкорлар — Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист Гулҳебра Саъдуллаева, "Туркистон" газетаси бош муҳаррири, шоир Салим Ашур, ёзувчи Саломат Вафо, Ўзбекистон ва Қорақалпоғистон халқ ёзувчиси Тўлпбергенов Қампбергенов, Ўзбекистон ва Қорақалпоғистон халқ артисти Байрам Матчонов ҳамда бир қанча қалам аҳли келиб қўшилдилар.

Куй-қўшиқ янграб, ўзбек ва қорақалпоқ шериъатининг юксак парвозидан Ақчақул осмониди юдузлар шуъла сочди.

Эрталаб Бўстон шаҳрида Ёшлар хиёбони ва боғининг очилиш маросими бўлиб ўтди. Хиёбон тўридаги рамзий ҳайкал урушдан қайтмаганлар хотирасига эъзоз намунасини ифодалайди. Тинчликнинг қадрига етишимиз, бугунги кунларнинг ёруғ ва саодатманд эканлигиндан сўзлайди. Хиёбон ёнида яна бир мажмуа очилди. У "Устоғза таъзим" деб аталади. Ниғоҳини олисларга тиккан муаллим. Унинг ёнида қўлда папка тутган болақай. У худди устози дилидаги орзуларни уққани каби уфққа кўз қадаб турибди. Бейхитёр кўнглингизга титроқ чўчиб, ўз болалигинизни эслайсиз.

Бу мажмуа ҳаммамизнинг биринчи ўқувчимиз, бизга таълим берган устозларимизга бўлган ҳурмат тимилидир. Эллиқалъада мамлакатимизда биринчи бўлиб устозлар хизматини улғулаб шундай мажмуа бунёд этилгани ҳам таҳсинга лойиқ.

Маданият саройининг мухташам зали. Отажон Худойшукуров хотирасига бағишлаб ўтказилаётган ёш хонандлар учинчи анъанавий кўрик-танловининг қил қилувчи босқичи бошланди. Танлов тўрт соат давом этди. Ишонасизми, ҳар бир ёш хонанда "Сувора"ни қўйлаб, авж нуктага етган чоғида зални гулдурдо қарсақлар тугиб кетди. Залда ўн икки бор "Сувора" янгради. Лекин шу тўрт соат давомида мухлислар соҳраланган каби қил этмай тингладилар. Ҳар бир хофиз ўз иқтидорини намойиш этди. Мен эса барча ҳамроҳларим қатори мана шундай танловларнинг ўтиши қадим санъатимиз маънасини янада юксалтиради, деган ҳулосага келдим.

Очиги, бугун саҳнага чиқиб, оғзига қелган гапни "қўшиқ" қилиб, фонограмма "соясин" да кўн қўраётган айрим шововлар "Сувора"ни қўйлаш ва ёқда турсин, унга яқинлашолмайдилар ҳам. Улар бемани, тусиз қўшиқлар билан фарзандларимиз онгини ҳам захарлашяпти...

Танлов якулидади. Ҳақамал ҳайфати аъзолари — Ўзбекистонда хизмат кўрсатган санъат арбоби, профессор Отаназар Матқубов, танкичи санъаткор Улмас Расулов, Ўзбекистон ва Қорақалпоғистон халқ артисти Олмажон Ҳайитова, мушқашунос Самандар Худойбергенов ва бошқа иштирокчилар бир овоздан биринчи ўринни хоразмлик ёш хонанда Рустам Нурметовага лойиқ қўришди.

Бўстон Аграр коллежиди ёш шоирларнинг "Ақчақул илҳомлари" шериъати танлови бўлиб ўтди. Танловни Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси раисининг биринчи ўринбосари Сирожиддин Саййид бошқарди. Қорақалпоғистон Республикаси ва мамлакатимиз вилоятларидан келган ўғиллардан ортиқ ёш ижодкорлар ана шу шериъати байрамиди иштирок этишди. Танлов қатор истеъодларини кашф этди.

Маънавиятга юз бурган халқ ботинида қатъият ва ишонч мустаҳкам илдиз этади. Айниқса, ортимиздан келаятган авлод тафаккурига ҳақиқий санъат ва адабиётнинг ҳозирасини, умрбоқий юғларини сингирдиш — ёшларни маънавий жиҳатдан етук қилиш тарбиялашининг асосига айланган бугунги кунимизда Эллиқалъада анъанавий тарзда ўтказиб келинаётган маданий тадбирларнинг аҳамияти беқеъдир.

Эллиқалъадан қайтарканмиз, улғувор Аму соҳилларидан эсган шамол юртимизнинг улғу хофизлари наволарини олиб келаятгандай туюлди. Кўнгилда эса оққан дарёлар оқаверади, деган ёруғ ўй нур сола бошлади.

Кўчкор НОРҚОБИЛ

"ШАРҚ ТАРОНАЛАРИ" — ЭЗГУЛИК ВА НАФОСАТ БАЙРАМИ

Шарқ маданияти қанчалик умумлашма тунуна сифатида қабул қилинмасин, у турли миллий-баъдий қиёфаларни, хилма-хил жаҳбаларни ўзида муҳаммас этади. Жамки, Европа мамлакатлари санъатида ҳар бир миллий маданиятнинг ўзи яратган умуминсоний улғи борлигини эътироф этсак, худди шу тарзда ҳар бир Шарқ мамлакатининг ҳам ўзига хос умуминсоний бойлиги борлигини тан олиш лозим.

Бошқа фестиваллардан фарқли ўларок, "Шарқ тароналари" яна шуниси билан қадрлики, бунда ижод, ижро ва илмий изланишлар чамбарчас боғлиқ ҳолда намойиш бўлади. Айнан шунинг учун фестивалнинг концерт тадбирлари унутилмас тарихий саҳифаларга айланган бўлса, фестивал доирасида

ўтказилган илмий-назарий конференциялар тарихий, илмий-тадқиқий аҳамиятга эга. Ҳар бир ижрочи, ижодкор учун фестивал ўзгача охидалик касб этган. Менинг бу фетишвалда ҳам бастакор (фестивал гимни муаллифи), ҳам халқаро ҳайрат аъзоси (1999 й.) сифатида қатнашим — бу тақдирнинг менга берган инъомидир.

Фестивал концертларида янграган ранго-ранг Шарқ куй-қўшиқларида нолалар ҳар бир тингловчининг қалбига бирдай етиб борди. Бу нолаю оханлар гоҳ шиддаткор, жўшқин, тезкор бўлса, гоҳ рағмин, сокин, ўйчан. Тингловчи қалбининг тўпа-тўбига етиб бориб, одамлар дилини поклаб, уларни руҳан юксалтиради.

Энг муҳими, мен бу фестивалда ўзимизнинг ўзбек мумтоз мусиқий санъатимизни яна бир

бор юксак даражада кашф этдим. Ранг-баранг Шарқ мусиқий гулдастаси ичида ўзбек мусиқаси ва ўзбек ижрочилиги мактаби алоҳида ўрин тутди. Мен учун дунёдаги энг улғувор ва энг гўзал мусиқа — бу ўзбек мумтоз мусиқа санъати эканидан, фестивал кўнлари ўзбек миллатининг фарзанди сифатида мустақил Ўзбекистонда яшаб, шундай бетакор фестивалда қатнашганимдан гурунланаман.

Дайни кўнларда навабтадги IV фестивални интиқлик билан кутмоқдаман. Ўтган фестивалларга назар ташлаб шу фикрга келдимки, "Шарқ тароналари"

МУШТАРАКЛИК

Давоми. Боши биринчи бетда.
Кизиқ бол ҳол: ўзбек адабиёти Пауло Козло романлари билан танишганига эндигина бир йил бўлаётди. Козло асарлари билан айтиб бериш пайтда яратилган "Минг бир қиёфа", "Тепаликдаги хароба", "Аёллар мамлакатини ва салтанатини", "Қўрғонланган ой", "Бозор", "Мувозанат" романларини эслайлик — ҳаёт ҳодисаларига, инсон шахси, маънавияти, тақдирига қўйилган янги томондан ёндашуви, шаклнинг илҳомлиги, янгича ифода йўллари қидириш ботида Пауло ижодий жасоратини эслатадиган ўнлаб хусусиятлари топиш мумкин бу романларда. Бу ўринда тақдир ёки ижодий ўрганиш устида гап ҳам бўлиши мумкин эмас. Бундай муштарак жиҳатлар асар муаллифлари бир-бирларидан мутлақо беҳабар ҳолда, бир пайтда пайдо бўлаётганлиги ҳайратомуз ҳодиса!

Тўғри, тан олиш даркор, унинг романларимизда уларнинг шахнини янги томондан дидил чиқиши учун халал бераётган "нималар"дир бунор. Бироқ уларда жаҳоннинг бугунги энг доғруғли асарлари билан муштарак жиҳатлар мавжудлигининг ўзи катта гап!

Шаклга оид бир хусусиятни таъкидламоқчиман: янги романларимиз айти Пауло ижодига бўлган сингари қисса ва новелла томон оғиб бораётти, айти

пайтда энг яхши қисса ва новеллаларимиз романга хос кўлам касб этаётди. Одил Ёқубовнинг "Алвидо, Мориқ", Эркин Аъзамнинг "Шоирнинг тўйи", Назар Эшонқулнинг "Шамолни тўтиб бўлмайдими", Шойим Бўтаевнинг "Шоҳона соғва", "Хисомиддин ал-Ғий", Абдуқаюм Йўлдошевнинг "Алвидо, ғўзаллик" каби қисса ва ҳикоялари бунинг далоли. Кодирий романлари, Чўлпон шэърини ўз даврида янги тилда китобхоннинг шаклланишида ниҳоятда катта хизмат қилган каби бу хил асарлар туйғайли бўлган ўзгача дидил китобхон пайдо бўла бошлади.

Пировадда, эркин ижод имкониятлари самарасига оид қўвончи бир ҳодисани эслати ўтмоқчиман: яқинда Ўш бир носирнинг янги романи қўлёзма билан танишдим. Бор-йўли 160 саҳифали мўъжазгина бу асар шу пайтга қадар мен ўқиган романларнинг бирортасига ўхшамайдими. Унда оламнинг, одамнинг яратилиши, Одам Ато билан Момо Хавонинг ер юзига тушиши ҳақидаги ривоятлар билан ёндош ҳолда шу кунги ҳаёт, замонашларимиз қисмати ҳикоя қилинади. Роман муаллифи одам зотининг қучли ва охиж ҳолатларини хилма-хил нуктаи назарларда башариётнинг илк тарихи билан қиёсий таҳлил этиб китобхонни ҳам ларзага солади, ҳам теран ўй-мулоҳазаларга тортадиган қўвончли бадий-фалсафий ҳулосалар чиқаради...

Инсон маънавиятининг шаклланишида бадий адабиётнинг ўрни мислоси эканлиги барчага аён. Ижтимоий фанларнинг бу борадаги ўрни ва қадрини ҳеч бир камситмаган ҳолда, маънавиятининг асосини адабиёт ташкил қилади, деб айта оламиз. Масалан, Навоий ижоди инсон ва жаҳият ҳаёти билан боғлиқ барча масалаларни ўзини қамраб ола олган қомусдир. Ёки жадидчилик даврининг олинги. Юртбошимиз 1993 йили бир гуруҳ ижодкорлар билан бўлишган учрашувда "Мен Фитратни ёлғиз адабиёт ёхуд маданият арбобиғина деб билмайман. У сизга арбоби ҳам эди", деган эдики, бунда теран маъно бор. Шу жиҳатдан, адабиётшунослик ижтимоий-гуманитар фан сифатида мамлакатимиз бағрида кенаётган улкан маънавий ўзгаришларда фаол иштирок этмоқда.

Эҳтимол, унинг ҳам босиб ўтган ўн икки йиллик йўлида кўнгли тўлган ўринлари бордир, айрим нотекисликларда бироз тўхталиб қолган, айланиб ўтган, ҳатто стратегик мақсадлар билан чекинган қилган жойлари учради. Лекин мустақиллик мафқурасини шакллантиришда, биринчи навбатда, ўзликини англашда, миллатнинг миллат бўлишида қилаётган улкан хизматини кўрмаслик мумкин эмас. Мен бунга ўзимга яқинроқ мавзу — XX аср боши адабиёти масалаларининг ўрганилиши мисолида қўрсатишга ҳаракат қиламан.

70 — 80-йиллар совет даври адабиёти дарсликлари н кўздан кечирсангиз, 1905 йилдан 1929 йилгача бўлган даврда ўзбек адабиётида фақатгина тўрт ижодкор фаолият кўрсатгандек таассурот қолади. Булар — Закир, Аваз Утар, Ҳамза, Айни. Танлаш мезонларига эътибор қилайлик. Хар тўрт адиб ҳам жабдийда. Ҳўқрон синфлардан азов чеккан: Закир 1921 йили "босмасчилар зиндонидан қаттиқ қийноқ ва азобларга дуч келган..." (1974). Аваз — "ҳўқрон гуруҳлар..." айблаб, икки юз дарра урдилар. Мозор шайхлари қишанида узоқ вақт азов чеккан..." (1980). Ҳамза — "реакцион руҳонийларнинг иғвосига учган бир тўда мутасаллиблар томонидан ўлдирилган" (1990). Айни — "амир амалдорлари" томонидан "75 дарра уришга ҳўқм этилган", "Бўхоро арқининг обхонасида оғир аҳволда ётган..." (1990). Демак, улар хар қандай шўбадан ҳоли. Бундай мезон, яъни сўзнинг қадри гоёя баланд келган, амиру амирдорасидан қосибу гўлҳагача

мун-моҳияти ада-Бегали ҚОСИМОВ: бий ҳодисаларга шундай ёндашуни талаб этади.

Мустақиллик даври адабиётшунос-лигининг ўтган 12 йил давомида қўлга киритган энг катта ютуғи қўсарли адабиётимизни миллий-эстетик асосларда ўрганиш ва баҳолашнинг йўлга қўйилиши бўлди. Шу жумладан, "жадидчилик", "жадид адабиёти", "Миллий ўй-ғониш адабиёти" каби атамаларнинг истеъмолга кириб келганлиги, умуман, бу ҳодисанинг қайта баҳолини, миллат маънавиятининг муҳим тарқийби қисмига айланиб бораётганлиги мутлақо мустақиллик самарасидир.

Таъкидлаш керакики, жадидчилик даврининг энг машҳур вақиллари асарларини тўллаб нашр қилиш ва улар ҳақида тадиқ-қўлар яратиш мустақиллик оидмлари билан қадарма-қадар борди. Истиклолнинг дастлабки йилларидаёқ "Шарқ" нашриёти "Истиклол фидойилари" туркумида Мустафо Чўқай, Чўлпон, Отажон Хошим, Ибраҳим, Авлоний, Бехбудий, Сиддиқий-Аҳзий, Фитрат каби номлари юраклардан ситиб чиқрилган миллат фарзандларининг асарлари ва улар ҳақидаги рисолаларини эълон қила бошлади. "Маънавият" нашриёти ўз фаолиятини Бехбудийнинг "Танланган асарлар"и нашри билан бошлади ва "Истиклол қарамонлари" туркумини йўлга қўйди. Орада кечган 5-6 йиллик муддат орасида Абдулла Авлоний "Танланган асарлар"ининг 2 жилдиғи, Абдурауф Фитрат, Сиддиқий-Хондайлик, Каримбек Камий, Исҳоқжон Ибраҳим, Сиддиқий-Аҳзий, Мўхаммадшариф Сўфизода, Саид Аҳрорий, Абдулҳамид Маждий, Мунавварқори асарлари мазкур рўкн остида босилиб чиқди. Айрилари (масалан, Бехбудий) тўзатишдан ва тўдирилган иккинчи нашрлари амалга оширилди. Бундай гапни бошқа нашриётлар ҳақида ҳам айтиш мумкин.

Мустақиллик даври адабиётшунос-лигининг ўтган 12 йил давомида қўлга киритган энг катта ютуғи қўсарли адабиётимизни миллий-эстетик асосларда ўрганиш ва баҳолашнинг йўлга қўйилиши бўлди. Шу жумладан, "жадидчилик", "жадид адабиёти", "Миллий ўй-ғониш адабиёти" каби атамаларнинг истеъмолга кириб келганлиги, умуман, бу ҳодисанинг қайта баҳолини, миллат маънавиятининг муҳим тарқийби қисмига айланиб бораётганлиги мутлақо мустақиллик самарасидир.

моқли монография чоп этди. Токио университети тадиқотчиси Ш.Шимидо "Ойна" журналининг мундарижасини нашр қилди. Германиялик профессор Ингеборг Балдауфинг "XX аср ўзбек адабиётига қизилар" рисола-си "Маънавият" нашриётида ўзбек тилида босилиб чиқди. Туркияда Чўлпон (Хўсайн Узаб), Фитрат (Юсуф Авжи) асарлари ҳақида докторлик диссертациялари ёзилди, тадиқотлар чоп этилди. Отажон маданият маркази томонидан нашр этилаётган 33 жилдик "Турк дунёси адабиёти"да Туркистон жадидчилиги ва унинг намояндалари муносиб ўрин олди ва ҳоказо.

Лекин Туркистон жадидчилигининг маркази ва ҳақли вориси, шўбаҳосиз, Ўзбекистон-дир уни ўрганиб баҳолашдан қай даражада истифода этишгача бўлган бури ва масъулият, биринчи навбатда, бизнинг зиммамиздадир. Шў сабаб, Чўлпон, Фитратнинг энг сара асарлари ва улар-ни қайта кашф этуви рисола ва мақолалар истиклолнинг илк шабадалари билан олдинма-кейин ўқувчилар қўлига теғди. 1991 йили Чўлпоннинг 576 саҳифалик "Яна олдим сизимни" китоби ва доғруқли адабиётшуносимиз Озод Шарафиддиновнинг "Чўлпон" монографияси билан бошланган эди. Бутун у ҳақда ўндан ортқ катта-кичик китоблар, номзодлик ва докторлик диссертациялари ёзилди. 1992 йили гайратли Фитратшунос Ҳамидулла Болта-боевнинг "Абдурауф Фитратнинг ҳаёти ва фаолияти" қўлланмаси чоп этилди. 1994 — 1995 йиллар, бор-йўғи икки йил давомида истеъдодли ёшлардан Илҳом Трагевининг у китоби — "Эътиқод. Ижод"; "Фитратнинг ғани-де яратиш маҳорати", "Фитратшунослик" босилиб чиқди. Унинг ижтимоий-сиёсий (Б.Эргашев, 1993), адабиётшунос-лиги (Х.Болтабоев, 1996) фаолияти, драмалари поэтика-сига (И.Ғаниев, 1998) оид докторлик диссертациялари май-донга келди. Бехбудий ҳақидаги илк махус рисола 1994 йили (А.Алиев) пайдо бўлди. Буларгина эмас, ўтган аср-нинг 20-йилларидаги адабий-маданий жараёнинг ик-кинчи-учинчи қатламларида фаолият кўрсатган Абдулла Авлоний, Сирожиддин Сиддиқий, Ғоли Юнус, Ғуллом Зафар-рий, Отажон Хошим, Абдураҳмон Саъдий каби кўндан-кўп илмий-бадийий зиёлиларимиз ҳақида диссертациялар ёқланди ва ҳоказо.

Тўғри, архив ва музейларнинг 70 йил давомида мўз қотган ҳужжатҳоллари бирдан ланг очилганида шўшиб қолган вақтларимиз бўлди. Катагон-қирғин машинаси томонидан бир миллат фарзандларини бир-бирларига қайраш асосида устамонлик билан тўқилган "айбнома"лардан гоҳо ўйланиб қолдик. Шўбух қўнғилларга бир соа ташлағандек бўлди. Лекин вақти-соати билан ҳамма нарса ўзи изига тушиб борди. Ғоҳо совет даври ижодкорлари ҳаммаси мутлақо ўзлари ёзгандек бахтиёр кўриндилар. Кўнғиллари-да заррача қадар йўқдек туюлди. Синчков ёшлари-миз дарров муносабат билдирдилар. Булар чиндан ҳам ўзликини таниш, ўзликини англашнинг табиий йўли ва жараёнидир. Адабиётшуносимиз мана шу табиийлиги билан муҳим ва қадри.

ЭРКИН ИЖОД ИМКОНИЯТЛАРИ

санъаткорлар маҳорати, роман яратиш тафаккури эътибор қаратиш кўчаюмоқда. Модерн роман, абсурд адабиёт ҳақида мақола, баҳолар пайдо бўлаётти. Бу соҳада асосий гални адабиётшунослардан кўра кўпроқ ёзувчилар айтмоқлари лозим. Хозиргача адабиётимизда 4-5 роман, ўнга яқин қисса Ғарб насри тасвирида яратилди. Бир-икки қисса, "Бозор", "Капалаклар ўйини" романи дейилмас, бу соҳадаги изланишлар ёркин ижобий натижалар бераётти. Бизнингча, янги ўзбек романи Ғарбининг илғор қарашларини ўзлаштириши, муҳими, миллий адабий аъъанатга асосланиб яратилиши эҳтимоли аниқ кўриниб қолди. Омон Мухтор тур-қум романларида фольклор, тахайюл, мистика сингари тушунчаларни яхлит қўлга айлантир-

шўёрга харис бўлган, бевосита бадий ижод билан шуғулланувчи озлаб шoir-ларга эга Туркистоннинг 25-30 йиллик даврдан тўртта қаламшанинг мав-жуд тузумдан жимсоний жабр кўрсатиш да-ражасига қараб ажратиб кўрсатилиши (биргина "Тазирича Қайюми"да 15дан ор-тиқ қалам ағаси саналган эди) ҳозир жуда эриш тўлади, албатта. Лекин син-фийлик ва партиявийликни асос қилиб олган шўровий адабиёт илмининг маз-

Хориж билан тенглик асосидаги ҳамкорлик йўлга қўйил-ди. 1995 йил февралда Франциянинг Ўзбекистондаги эл-чихонаси қошидаги Марказий Осиёни ўрганиш илмий-тадиқот институтига жадидчиликка бағишланган халқаро симпозиум бўлиб ўтди. 1999 йил 16-18 сентябрда Ўзбе-кистон Республикаси Президентини қошидаги Давлат ва Жа-мият қурилиш академиясининг Тарих маркази ва Гер-мания Конрад-Аденауэр жаҳияти ҳамкорлиғида "XX аср бо-шида Марказий Осиё: жадидчилик, муқорратчилик, ис-тиқлолчилик" мавзусида катта қўлдан анжуман бўлиб ўтди... Японияда профессор Хисао Коматсу Фитрат ҳақида сал-

мужа кам. Уларнинг аксарияти у ёки бу даража-даги экспериментлардан иборат. Кўпчилиги ҳали роман даражасида пишиб етилмаган, ҳали мушт бўлиб тугилмаган тарқоқ кайфиятларнинг уламасидан ўзга нарса эмас. Бундай "ясама" ро-

парда баланд макомда суҳбатлашгаётган бўлар-дик. Бунинг учун эса ёзувчи табиадан "руҳий машғулот"га мойил бўлиши шарт. Яхши била-мизки, биз ўз ота-онамизни танила олмагани-миздек, улардан мерос бўлиб ўтган табиати-

Қушим боши бунча, тана-панаси билан мунча деган топишмоқ-ўйинни билмайдиган бола йўқ, Ўзбек романчилиги ҳам "Қушим боши..."га ўхшай-ди. Унинг саксон йилликка тарихи бор, жаҳон романчилигининг барча муаммолари, изланишу янгилашилари уни четлаб ўтмади. Қирқ йилдир-ки, романинг тугаётганлиги, ўлаётганлиги ҳақида-ги бири-биридан ваҳимали гаплар ўралашиб юрибди. Роман, ўзбек романчилиги эса оқдан дарё мисоли, яшапти: ўсиб ўзгариб, изланиб, янгила-ниб бораётти. Ҳўш, роман ҳақидаги баҳус муно-зараларнинг ҳеч нафи борми? Бор, албатта. 60-йиллари аввал Россияда, кейин Европада ба-шланган мунозаралар социалистик реализмнинг роман устидан ҳўқронлиғига қашқатчи зарба бўлди. "Оқу" "қора"лар қўрашига асосланган, бо-шдан-адоқ мафқурага ҳизмат қиладиган "Очилган кўрик" (Михаил Шолохов), "Ўқитувчи" (Парда Тур-сун) томфасидаги романлар йўли тўсилди. Ўзбек романига соф ҳаёт нафаси кириб келди, унда ҳон-ли, ўзига ҳос фўёл-атворли қарамонлар харакат қила бошлади. Мазкур қарашни "Диёнат", "Чинор", "Меъмор" сингари романлар мисолида исботлаш мумкин. Адабиётшунослик ва тадиқотчилик ўзбек романчилигидаги янгиликларни илмий талқин этишга интилади. Матёқуб Қўшонов, Умарали Норматов, Собир Мирвалиев, Озод Шарафиддиновнинг роман ҳақидаги тадиқотлари пайдо бўлди.

80-йиллар романчилигида алоҳида фасл ҳисоб-Абдуғафур РАСУЛОВ:

ЯНГИДАНАЁТГАН РОМАН

ланади. Рус, Ўрта Осиё, ўзбек романичилигида янги-янги асарлар пайдо бўлдики, улар янгилик, изла-нишларга бойлиги билан диққатни тортиди. "Қўхна дунё", "Лолазор", "Сўнги бекат", "Юлдузли тунлар", "Икки эшик ораси", "Елгончи фа-ришталар", "Қил кўприк" сингари романларда жанрий, услубий изла-нишлар кўзга аққол ташланди. Шун-и ҳам таъкидлаш керакики, тадиқотчи-лар романчиликдаги янгиликларни баҳолашда шўшиб қолдилар, ил-мий-назарий қарашларнинг теран эмаслиги сезилиб қолди. Шу пайт-да Бахтин, Храпченколарнинг роман поэтикаси, романиий сўзнинг ўзига ҳослиғи, полифония, романиий услуб ва тафаккур ҳақидаги қарашларидан унумли фойдаланила бошланди. Ҳатто роман полифонияси ҳақида-ги қараш суёстеъмол қилинди.

90-йиллар мустақиллик адабиёти романчили-ги янги-янги муаммоларни келтириб чиқарди. Тарих, фалсафа ва роман жиддий муаммо бўлиб қолди. Гап шундаки, шўро даврида халқ тарихи дярли ошкор этилмади. Миллий тарихимиз бой, ўзига ҳослиғи ҳеч қимга сир эмас. Лекин ҳақиқий тарих асарлари сирли сандиқларга тикиб таш-ланди. Тарихий роман ҳам тарих, ҳам бадийлик функциясини ўтай бошлади. Бунинг ҳам мусба-т, ҳам манфий томони бор. "Ўткан кунлар", "Меҳ-робдан қаёғи", "Навоий" сингари романларда та-рихий асос кўзга ташланиб туради. Ўзбек романи-чилиги асосчилари бошлаб берган бу аъъанга кейинчалик, хозир ҳам ижодий давом эттириля-пти. "Ўлғ салтанат" (Мўхаммад Авом), "Ғасавийнинг сўнги сафари" (Саъдулла Сиёев) сингари романларда тарихий асос жиддий ишланган. Айни вақтда, роман тарқибидида тарихий манба се-роблиғи характер таъсирга муайян маънода тўси-лиқ қилаётганлиги сезилмоқда. Янги аср ўзбек романчилиги тарқибидида тарихий материал-нинг инсон харакатидан ташқарида таъсир-ланишига йўл қўйилмади тенденцияси кучая боради. Лекин роман тарқибидида тарих тасви-ри халивери поёнига етмайди.

Мустақиллик туйғайли илғор жаҳон адабиёт-ининг роман яратишда ютуқ, интилишлари биз-га ҳам англашилиб бораётти. Хозир Кафка, Камю, Сартр, Борхес, Маркес, Хемингуэй сингари

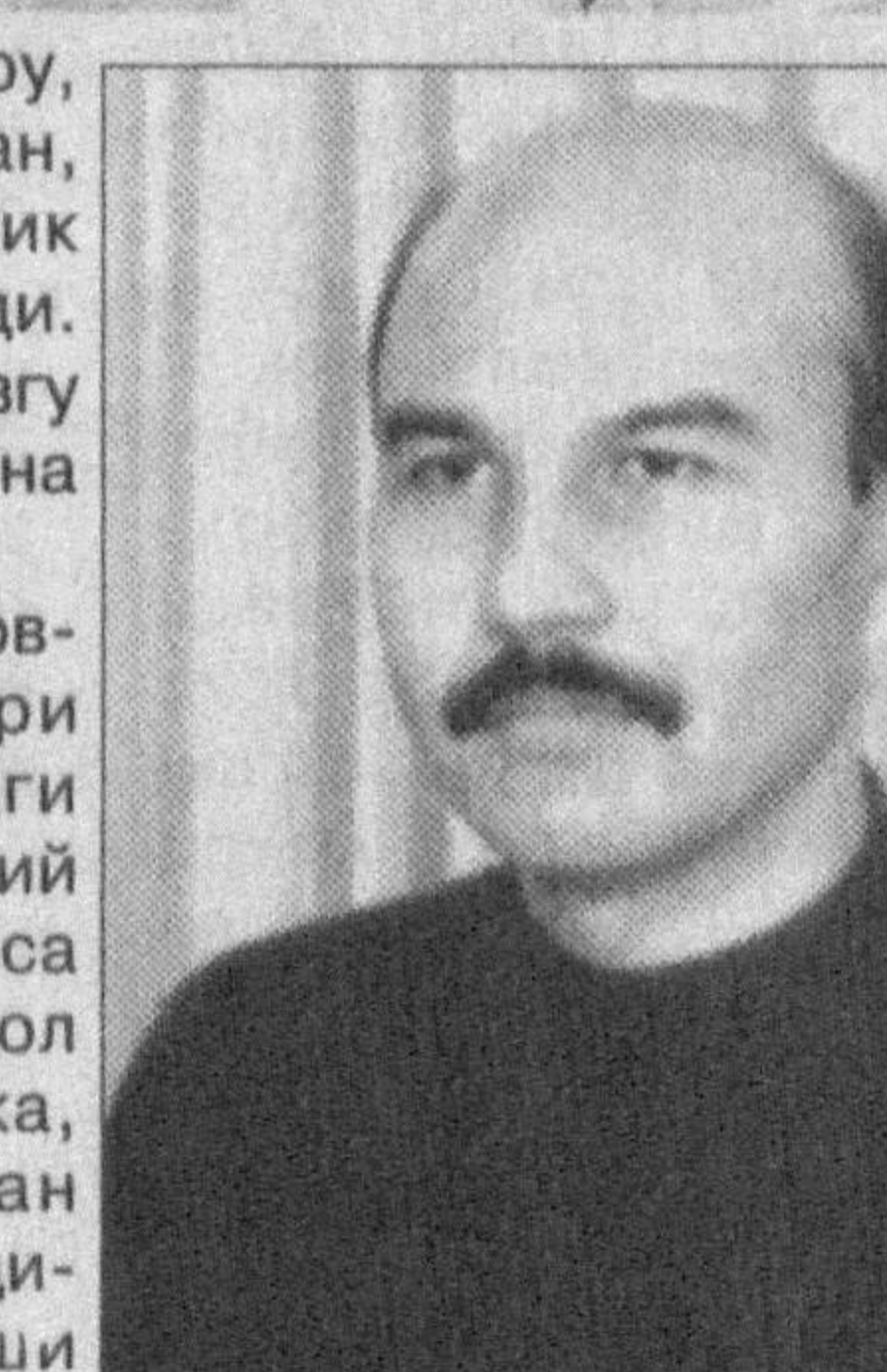
роман жанрига шўтиб билан кириб келмоқда. Нега хозир адабиётшуносларимиз бразилиялик адиб Пауло Козло асарлари ҳақида тўлиб-тошиб гапирга бошладилар? Нега бу ёзувчининг "Алкимё-гар" романи бир йўла уч ўзбек таржимони то-монидан ўзбекчага ўтирилди? Гап шундаки, Пау-ло Козло инсониятнинг ўқ томирини беҳато ушлади, романларда акс эттира бошлади. "Ал-кимёгар" Оламу Одам ягона, ҳамкор, ҳамдам экан-лигини ҳам бадий, ҳам фалсафий жиҳатдан ис-ботлаб берди.

Бору бир оламу одамнинг махус тилини — имо-ишларани яратган. Яратилган ҳайвонот, наботот, жамодот аниқ, ўзгармас қонунлар асосида яшайди. Паулонинг "Бешинчи тоғ" романида тадиқри азал, инсоннинг яратувилик миссияси ниҳоятда тиник ва теран таъсирланган. Адабиётдаги глобаллаш-ув жараёни Шарқ, хусусан, ўзбек адабиётида чўқур илдиэ отишини ҳис этиб турибман. Шарқ, хусусан, ислом фалсафаси аъъан инсон, унинг буч, маъсу-лияти ҳақидаги қарашларни чўқур талқин қилган. Ўзбек ёзувчиси Улўбег Ҳамдамнинг "Мувозанат" романида инсон, унинг манусуятлари, тари-хан шаклланган хусусиятлари ишонарли ёритил-ган. Шунч ҳам ҳис қилаётганики, глобаллашув жа-раёнининг адабиётда кўриниши тезда сиёқлик, са-ёзлик, фалсафий оғизлик сингари қамчиланди-ларни келтириб чиқаради. Бир сўз билан айтганда, роман воёга етапти: ўсапти, янгиланапти, янги-янги томонларни намоеён этапти.

Замоннинг ўзгаргани рост. Одамларимиз дунё-қарашида улкан, мисли XX аср аввалидан бери кўрилмаган тусланишларнинг юз бергани ҳам ҳақиқат. Шўнга кўра, романларда замондошнинг бугунги кайфиятини ифода қилишга уриниш се-зилади. Бироқ қани замонавийликнинг ўша ме-зони, унинг чегаралари? Ким белгилаб беради уни?.. Бир қарасанг, буларнинг ҳаммаси ҳавада муаллақ турган ва доимо шундай қоладиган са-волларга ўхшайди. Бошқа жиҳатдан эса ўлчов сарҳадлари хар ёзувчи ботинида ўзи учун ўр-натилган бўлади, деган эътироз ҳам тугилади. Қо-лаверса, ким айтиди бизга роман фақат замона-вий бўлади, деб? У тарихий бўлиши мумкин эмас-ми ёки фантастик ва мистик?.. Албатта, мумкин. Бироқ роман мавзуи, таъсирлаш принцили қан-дай бўлишидан қатъи назар, у энг юксак, энг бугунги, энг замонавий... даражадан туриб ёри-тилган бўлиши лозимга ўхшайди. Агар ёзувчи ўқувчи билан ҳақиқий мулоқот талабгори эса... Шундай қилиб, ёзувчи ўша баландликка эриша олдимки, асарлари узоқ, жуда узоқ ўқилади, де-гинг келади. Ҳатто дунё афкор оммаси (ўқувчи) кўпчилик қисмининг умумқайфияти ёзувчи ро-манларида акс этган замонавийликдан, илғор кайфият даражасидан ўзиб кетмагунча унинг ро-манлари қайта ва қайта ўқилаверади. Фурсат этиб, ёзувчи "даража"си забат этилгач, унинг асарлари босиб ўтилган йўл сифатида тарих мул-кига айланади. Чунки бир сўз билан айтганда, ўқувчи романини (ёки шэърни) "ҳазм қилиб" бўлган ҳисобланади. Натижада ижодкорнинг "ўқимшилик", демакки, "кералик" даража-сида кескин тушиб кетади. Назаримда, хозир ёзилётган (ёзилган) кўплаб романларнинг кит-об ҳолида чоп этилмайдиган экскриб қолаёт-ганлигининг туб сабаби шу ерда — ёзувчи дунё-қараш ва кайфиятининг ўқувчиникидан кўп-да баландда эмаслиғидир! Вақт ўтгани сайин янги-ланиб-турланиб бораётган ўқувчи бадий тала-би эса бир ҳамла билан ёзувчи даражасини за-бат этапти-ю, қайтиб уни ўқимай қўймоқда, ўқимас-лиғи турган гап. Шўнинг учун ҳам кейинги ўн-ўн беш йил давомида ёзилган ўнлаб ўзбек ро-манларидан такрор-такрор ўқийдигани жуда-

жуда кам. Уларнинг аксарияти у ёки бу даража-даги экспериментлардан иборат. Кўпчилиги ҳали роман даражасида пишиб етилмаган, ҳали мушт бўлиб тугилмаган тарқоқ кайфиятларнинг уламасидан ўзга нарса эмас. Бундай "ясама" ро-

ИЖТИМОИЙ ФАОЛЛИК ДАВРИ

манлар чокими бадийий усуллар, янши ўйланган эзилзолар билан, ҳикматли гаплару, модернистик "ўйин"лар билан ёлиб бўлмайди. Демак, роман фақат таъриба, эзгу истак ва тиришқоқлик билангина дунёга келавермас экан...

манлар чокими бадийий усуллар, янши ўйланган эзилзолар билан, ҳикматли гаплару, модернистик "ўйин"лар билан ёлиб бўлмайди. Демак, роман фақат таъриба, эзгу истак ва тиришқоқлик билангина дунёга келавермас экан... Романлар ҳам қайсидир ўлчов-ларда худди одамлар сингари давр фарзандларидир. Кейинги ўн-ўн беш йиллик вақт ижтимоий фаоллик даври бўлди. Инсон эса ўз табиятига кўра ижтимоий фаол бўлган вақтда руҳий сустиқка, руҳий мудроққа мойил. Руҳан фаол бўлган палларда бадий дурдоналарнинг яратилиши мўшкул. Юқорида эслатганимиз-дек, ўнлаб романлар ёзилганга қарамай, ўқу-чи ниғоҳини ўзига "михлаб" қўйган романлар-нинг дярли яратилмаганининг бош замини шу аслида! (Чунки ёзувчининг ижодкорлик дара-жаси ҳам унинг руҳий ҳаётга нечоғли алоқа-дорлиғи, қобилияти билан ўлчанади, назарим-да.) Ёзилган, ёзилмаган романларнинг акса-рияти ижтимоий фаолликнинг давоми сифати-да дунёга келаяпти. Бинобарин, баҳолари ҳам шу ўртада. Агар шу романлардаги материал ижодкор руҳиятига "ўтказилган" ва ўша ерда муайян муддат товланган эди, биз хозир "ўзбек романчилигида янги давр" деган бир

маълумки, шўро ада-биёти деб номланган адабиёт муайян ютуқлар-га эришган бўлса-да, кўп ҳолларда ғариб, схе-матик, руҳсиз ва бетас-сир адабиётга айланиб қол-ган эди. Оқибатда милли-онлаб китобхонлар сохта қарамонлар тақдир-и ва ҳаёти акс этган асар-ларни ўқишга мажбур бўлишди. Ранг-баранглик деганда асосан шакл, ус-луб, нари борса, услуб-ий хилма-хиллик назар-да тутиллар, социалистик ақидаларга зид қараш, талқин ва ижодий изланишлар таъкидлаб қўйилган эди...

жуда келган ижтимоий-сиёсий, маъ-навий муҳит ўзликини англаш туйғуси-ни кучайтирди. Натижада бу даврда йўқотилган миллий қадриятларни тик-лаш, тарихни янгича мезонлар асоси-да қайта баҳолашга интилиш кучайди. Бу ҳол адабиётда ҳам намоеён бўлиб, тарихий мавзуларда кўплаб асарлар яратила бошлади. Жумладан, Одил Ёқубовнинг "Адолат манзили", Пи-римкул Кодировнинг "Она лочин ви-доси", Эркин Самандарнинг "Тангри кудуги", Саъдулла Сиёевнинг "Ғас-авийнинг сўнги сафари", Хайриддин Бегматнинг "Меҳрибоним, қайдасан?", Асад Дилмуроднинг "Маҳмуд Торо-

бий", Омон Мух-торнинг "Ишқ аҳли" каби тари-хий романлари пайдо бўлди. Бу тарихий роман-лар гарчи маъ-лум даражада янги таъсирлар билан яратилган бўлса-да, бироқ "Ўтган кунлар", "Навоий", "Улў-

гининг қиёфасини белгиловчи янги тенденциялар тўғрисида гап бора-р экан, адабиётшунослар ўртасида қиз-гин баҳс-мунозараларга сабаб бўлган, бармоқ билан санарли асарлар фик-римизни тортиди. Бу даврда шаклан-ичхан романлар яратган Омон Мухтор ижодида, асосан, адабиётнинг бу ма-саласи ҳисобланган инсоннинг ташқи қиёфаси билан бирга унинг руҳий олами, дунёқараш, ўй-хаёллари, орзу-интилишлари, ҳатто тушдаги воқелиқлар қоришқ ҳолда бадий

ТАҲРИРИЯТДАН:

XX аср охири — XXI аср аввали ўзбек адабиёти Мустақилликдан олдинги давр адабиётдан, шўбаҳасиз, кўпгина хусусиятлари билан фарқ қилади. Ҳафталигимизнинг шу сониди сиз ўқиган давр суҳбатида бир гуруҳ адибларимиз янги давр романчилигимиз ва адабиётшунослик илмининг айрим долзарб муаммолари юзасидан ўз фикр-мулоҳазаларини билдирдилар. Албатта, газета адабиётимизнинг турли муҳим масалаларига доир фикрларни ўз саҳифаларида бундан кейин ҳам мунтазам равишда ёритиб боради.

Тахририят адабиётшунос ва танқидчилар, кенг газетхонлар адабиёт ҳақидаги ўй-мулоҳазалари билан саҳифаларимизда фаол қатнашадилар, деб умид қилади.

ШОИРА ДОНИЁРОВА:

сирли ва сеҳрли хил-ат тарзида кўрсатувчи, ўзига хос бетакрор инсоний туйғулари, харак-тер қирраларини бадий талқин этувчи, чўқур фалсафага таянувчи рамзий таъсирлар етак-чилик қила бошлагани-ни кўриш мумкин. Бу-талқин ва ижодий изланишлар таъкидлаб қўйилган эди...

Ўтган давр билан бугунги кун ўрта-сидаги энг катта ва кўзга қирнарли фарқ — фикр эркинлиги. Яъни онгдаги "тушов" хозир йўқ", — дейди ёзувчи Исажон Султон бугунги ўзбек насри ҳақида ёзар экан. Дарҳақиқат, 90-йиллар миллий романчилигимизда ҳаётий, тарихий, ижтимоий муҳит акс этган, аъъанавий реализм билан бир-га турли йўналишларга хос талқин ус-тивор бўлган кўплаб асарлар пайдо бўла бошлади. Уларда инсонни, фақат ижтимоий муносабатлар махсули эмас, балки кўпроқ илоҳий, табиий,

бўк ҳазинаси), "Юлдузи тунлар" да-ражасига кўтарила олди ва янги, так-роланмас услублар натижасида бадий маҳорат самараларини берди, дейиш қийин.

Кейинроқ э

Гўзал БЕГИМ:

ХАЗРАТ ИЗОДИЙ "ТАШРИФДАН" ХУРСАНМИЗ

Шоира Гўзал Бегим Москвада икки йил тахсил олди. Ўзбек кинизинг нуфузли илм даргоҳида ўқиб келган кувончли ҳол, албатта. Таъриятимизда меҳмон бўлган чоғида биз шоирага бир неча савол билан муурожаат этдик.

— Гўзал, Москвага бориб ўқишдан қўзланган мақсадингиз нима эди?

— Хаммаси оддий қизиқишдан бошланди. Шеърларимни рус тилига таржима қилдириб қўйгандим. Устозларим маслаҳатида кўра, бир туркумини Москвадаги М.Горький номи институтининг Олий Адабиёт курсига жўнатдим. Сал вақт ўтгач, ишонамга келсам... тақлиф қозоғи! Шундай хурсанд бўлиб кетдимки... Аммо йил харажатларини сарҳисоб қилиб кўрганимдан кейин шодлигим хира торта бошладим. Борсаммикан, бормасаммикан деб иккиланганман ҳам. Улкан шахар ҳаёти мен учун ўша чоғларда маъму туюлган. Бундан ташқари, ўшанда бизда Олий Адабиёт курси ҳали очилмаган эди.

Хуллас, тавakkal дедим-да, Россия пойтахтига етиб келдим. Дастлаб моддий жиҳатдан бироз қийналдим. Ишладим. Пул топдим. Кутубхонада, театрда хизмат қилдим. Биласизми, Олий Адабиёт курсида ўқиш учун ўн минг АҚШ доллари миқдорда пул тўлаш керак экан. Аввалига етти юз доллар йиғдим-да, ўқув машғулотларига кирдим. Мақсад ҳақида сўрадингиз... Тўри, қар кимга ўз туғилган юрти арфал. Туғилган юртингиз ҳеч нарсага алишиб бўлмайди. Лекин иходкор дегани битта мўъжиз билан қифояланган қолмаслиги керак, деб ўйлаганман. Ғарб ёзувчиларини кўринг: ҳатто Африкагача, Австралиягача бориб яшаб келишган. Саёҳат қаламини чархлайди. Иходкор дунёқараши уфқларини кенгайтиради.

— Икки йил ичидаги таассуротларингиздан гапирсангиз. Нималарга эришдингиз? Қанча шёр ёзддингиз?

— Шеърларимни санамадим — баракаси қолади. Шу икки йил ичида чин маънодаги Адабиётга яқинлашдим. Курсимизда ўттиз тўрт нафар тингловчи бор эди. Уларнинг ҳар бири ўзига хос дунё. Адабиётга ўз умрини бутунча бағишлаганлар.

— Бизда ҳам Олий Адабиёт курси ташкил топганидан хабарингиз бор. Яқиндагина саккиз нафар битирувчи диплом топширдилар. Айни вақтда хоржий юртлардан ҳам тингловчилар ташриф буюриши кўтиломоқда...

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

Гўзал Бегим

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

— Яхши бўларди. Бу адабиётдаги хилма-хилликни таъминлабди. Адабиёт тор доирада қолмаслиги лозим. Бир халқ адабиётидан иккинчи халқ таъсирланса, бунинг нима натижаси бўлади? Чунки, ўзбек адабиёти ҳам бошқа халқларга ўз таъсирини ўтказган. Хусусан, Навоий хазратлари иходини Санкт-Петербург, Москва шарҳунослари қай даражада ўрганганини, тарғибу ташвиқ этганлигини билсангиз керак. Ана шунинг учун ҳам Москва шахрида Алишер Навоий ҳайкали ўрнатилгани байрамга айланиб кетди. Биз Навоий ботомизинг "ташрифидан" хурсандимиз. Зиёрат юрғанимизга қувонч бахш этади. Кўрсаткичи билан бир неча марта ўша ёдгорликни зиёрат қилганман. Бу ўзбек адабиётига ҳурмат-эҳтиромнинг рамзи сифатида қадри.

МЕН БИР ГУЛМАН КҮЁШГА БОҚҚАН

Юрак давонтанган томар кечмишлар, Баҳор нафасидек ифори тунда. Сен буюқ Монийсан, нақшинг илҳий, Мен ахир ўзимни яратдим санда.

Айтгин собитиминг яралмишимда, Жоним қўзғалдим ё фалаклардай? Ераб гоҳо гулдай япагим келар, Гоҳо эса капалаклардай.

Юрак неча кунки ишқларим жоним, Ишқ тўла дунёни соз қилди чертдим. Мен кетсам кимларга ямо этарсан, Алвидо ўзимдан ўзатга кетдим.

Гўзал Бегим

Кўзларимда айланди ёшим, Ужар соғинч айтганин қўямас. Бор дунёни унутаману — Нечун сизни унутиб бўлмас.

Осмонда ой, ерда дил ярим, У на шодлик, на гамга тўямас. Юрагини тиглаб сўрайман — Нечун сизни унутиб бўлмас.

Хотиралар сўнаётган чўғ, Кўл узатсам қўлларим қўямас. Хаёл этмас олислардасиз — Нечун сизни унутиб бўлмас.

Мен бир гулман кўёшга боққан, Ишқдан пайдо гунчаси бўлган. Дилдан ўтган кунни ўчирдим — Фақат сизни унутиб бўлмас.

Сен кетарсан, қўксимда бир чўғ, Аламларда қоврилган жоним, Сен кетарсан...

Қаро туннинг қучоғида жим, Юлдузини излар осмоним.

Сен кетарсан, муҳаббат ёлғон, Ишонмайди энди юрагим. Ялмоғини ўрмонларда, Адашди гўзал эртагим.

Сен кетарсан, қулар бутдлар, Балки, борлиқ инглади сим-сим. Иккимизни сўйган боғларимиз, Қўшганин тингламас ҳеч ким.

Сен кетарсан, жонимдаги куй, Уни чалар шамол созада. Сен кетарсан, англарсан бир кун, Қалбимнинг бир бўлагини санда.

бундай асарлар борлигини ўйласан, юрагинг орқангга тортиб кетади.

Уларга «ноинсоф» деган сўзинг ўзи камлик қилади. Гирт жиноятчилик эмасми бу? Бу ишларнинг нахоти на сўроғи, на жавоби бўлмас!

Ўзимни қаламқаш, демалки, маънавий-маърифий ишларга дахли бор киши деб ҳисоблаганим учун эгасиз китобларга жоним ачиди. Аксинча, маънавият марказларидаги, қишлоқ кутубхоналаридаги бор китобларни увол қилиш ўрнига, янги нашрлар, ҳар бир газета, ҳар бир журнал ва китоблардан жил-лақурса бир нусхадан етказиб беришни, қишлоқ одамлари ҳам уларни ўқиб баҳра олишларини йўлга қўйиш зарур деб ўйлайман.

БУГУНГИ АДАБИЁТ

Хозирги адабиётимизда жонланиш бор. Балки буни бир парда юқорироқ кўтариб, юксалиш дея мақтаб қўйгим келарди. Бир пайтлар «Шёр кўп, шор-чи?» «Шор кўп, шёр-чи?» «Адабиёт ўладими?» деган мунозара, бахсалар бўлган эди. Аммо у бахсларнинг адабиёт ривожига қай даражада таъсири бўлгани ҳақида бир нарса деб бўлмайди. Ҳар туғул, адабиёт қозони қайнаб, унинг атрофида эътироф ҳам, эътироз ҳам, қизгин баҳс ҳам бўлиб тургани яхши.

Улуғбек Хамдамнинг «Мувоозанат» деган романи ҳақида эстозимиз У.Норматов бир сўхбатдаги фикрлардан ташқари дегарли ҳеч ким ҳеч нарса демеди. Тўхтамурод Рустамнинг «Калаклар ўйини» романи ёхуд Абдуқамол Йўлдошининг қатор қиссалари ҳақида ҳам биров пингани бузиб бир гап айтиб қўймади. Ёки Зулфия (Қуробой қизи) Йўлдошевнинг жуда-ям бақувват қиёқлари эълон қилинчидан, тагин жимжитлик.

Майли, фикр айтмайди, деб бировларга илдо қилиш ҳам ярашмайдиган иш. Бундан қатъи назар Ш.Бутаев, Л.Бурихон, Қ.Норқобил, Н.Норқобиллов, И.Шомуродов сингари ёш адибларнинг асарлари, қиссалари матбуот овозини кўрди. Юқорида саналган муаллифларнинг асарларида бугунги одамлар, ёшлар тақдирлари, ўйларни бир қадар қўламли, бадиий жиҳатдан пишк талқин этилган.

Наср шёрятга ва публицистикадан фаркли ўлароқ оғир-қарвон жанрди. Мустанқиллигимизнинг дастлабки йилларида у замондан орқада қолиб кетгани, яъни ҳамон шўро одамлари анча муддат асарларда дунёни тарк этолмай ёнимисиб юргани бор гап. Бугуннинг асари бугуннинг одамлари, уларнинг бугунги кечмишлари ва ўйлари билан қизик, Шу боис 93-йилда берган «Адабиёт ўладими?» деган саволга, «Шукру ака, адабиёт ўлмайдиган бўлди», деб жавоб берса бўларди.

Хуллас, наср бугуннинг руҳига тушиб олди.

ХУЛОСАИ КАЛОМ

«Эгамен» деган сўз бор. 1989 йилда ардоқли шоиримиз Эркин Воҳидов бир сўхбатда «бизда эгаменлик, яъни, бу юртинг эгаси ўзимман» деган туйғу еттишайди, деган эди. Мана, мустанқиллик давримизнинг ўн иккинчи йилда яшапмиз. Бугунга келиб эгаменликдан бошқа тушунак энди бизга ёт бўлиб қолди. Шу азиз ватанимнинг ҳар бир нарсаси ўзимизга тааллуқли эканини ҳис қиламай, Фафур Фулом сўзи билан айтганда, бировнинг меҳрили сўзи «нондек арзаанда» бўлиб яшайди. Энди у вақтлар тамом орқада қолди.

Устоз шоиримиз Абдулла Орипов Япония сафаридан қайтиб келган: қаранг, уларда бизники сингари битмас-туганмас табиий бойликлар йўқ. Уларда мавжуд ўрмонлардан ҳам бирорта дархат кесмай, келажак авлодга асраб қўяётган экан. Уларига керакли ёғочни Канададан сотиб олишаркан. Уларнинг бутун бойлиги кашфиётларида ва одамларнинг тиниб-тинчмаслигида экан. Бу бизга ўрнатқ бўлиши, ялқовликни ташлашимиз керак, деди.

Албатта, қамини маънавий туриш-турмушимиз, маърифат ва адабиёт ҳақида баъзи ўйлаб юрганларимни ожиз қаламим билан ё фюда этдим, ё этолдим. Мухтарам Президентимиз журналистлар ва иходкорларга кўп бора билдирган рағбатларидан илҳомланиб эътироф ҳам, эътироз ҳам ўз вақтида бўлгани яхши деб ўйладим. Шу, ҳолос.

си, бобоси йўқми, ўшалардан уялмайди? Бу саволни ақл тизиб чиққан боландан эшитсангиз яхши, албатта. Лекин у бир умр шу савол ҳаёлига ҳам келмай, аслида меннинг ота-онам замондан орқада қолиб кетган қоқ одамлар деган фикрда ўсаётган бўлса-чи? Бундан оғирроқ, бундан дахшатлироқ савдо борми дунёда?

Европалик боласи улғайгач, уни пул топ деб ўз ҳолига ташлаб қўяди. Энди у нима қилиб бўлсам пул топиши, ўзининг аравасини ўзи тортиши керак. Шу тўрайли у бир йилнинг бахтини очиб юбориши мумкин бўлган топ-тоза, узуннинг сувидеккина қизининг беҳаё қилиқларига парво қилмайди. Ёки ўша қиз онаси билан худди Эсмеральда ва ўзинг онаси каби бир сўтқанда 24 соат сеғги ҳақида сўйлашиб оғизларининг таноби қолади.

Худо умрдан қисмас, тагин 25-30 йилдан кейин хотининг кампир, сен чол бўларкансан деб ўйлайман баъзан. Хўш, ўша пайтдаги фарзандинг ё неваранг қай ҳолатда бўларкан? Замоннинг шиддати қошида қўлчанча лол қолсан. Бирок давр шамоли ҳеч қачон сенинг истагингга бўйсунмайди. Унинг ўзининг тўфонлари, гоҳо сўсайишлари бор, олдидан фалон нарса бўлади, деб сира қаромат қилиб бўлмайди. Айниқса, ҳозир.

«РЕЖАНИ-КУ АМАЛЛАДИК...»

Куз боллигини дегуна дехқоннинг оёғи даладан аримай қолади: хосилини йиғиштириш керак! Куз болландими, газета-журнал муҳаррирларининг ҳам тинчи бўлмайди; обунга югуриш керак. У дехқонларнинг бошлиғи этагидан тутади. Мана, пахтага, теримга пул тушин, одамларимизни обунга қилдириб берамиз, дейди дехқонлар раҳнамоси. Теримчи терим пулига обун бўлишни хохламайди. Биринчидан, унга тиркичилик учун пул керак. Иккинчидан, обун бўлганин билан почтачи газета-журнални оқелиб бермайди, бекорга пулинга куйганин қолади. Яхшиши...

Кузнинг охирида дехқон раҳнамосига сиз қоқиб: ака, обунга сўст-ку, ваъда қилганингиз, деб жаврайд муҳаррир. Раҳнома бўлса, мана, режа охираб қолди, удалласак, пахта-завод ҳўжалликларга пул туширади, инканкейин нинг мингта обунга қилиб юборамиз газетангизга, деб ишонтиради. Бекорларни айтади. Мингта эмас, унтаям обунга қилиб бермайди. Чунки у режани удаллаётганда, янги йилгача пахта теди.

Собир ҲНАР

ЎЙЛАБ ЮРГАНЛАРИМ

МАЪРИФАТ ВА ОРИЯТ

Китоб одамнинг саводини ўстирибгина қолмайди, балки диндин, савиясини ҳам ривожлантиради. Шу маънода бадиий адабиёт ҳамма жаҳабдаги одамлар учун ҳам керак. Негаки, зўр бадиий асар илҳомиз беэзорлик, қаллақсарлик ёки ишратбозликдан нари юради. Адабиёт, ҳатто у дидактикадан иборат бўлса ҳам инсон маънавий дунёсини поклайди, ўқувчи ўзига ўхшаган образни асарда кўрса қўшилиб эзилди, қувонди, гуноҳлардан қочади, ўйлайди... Ҳа, у ўйлайди.

Президентимиз Вазирилар Маҳкамасининг шу йил ярим йиллик яқунларига бағишлаб ўтказилган йилгилишида қишлоқ одамлари ҳаётини қийинчиликлардан қуйиниб гапирди. Бу бўлмаса, электр токи бўлмаса, ичимлик сувни ташиб ичса, газ ҳам етмагандай унинг шундоқ ҳам кам маошини 5-6 ойлаб беришмаса.

Бу одамлар газета, журнал, китобни сотиб олиб, ўқишга тоқати борми?

Шаҳардаги бола телевизорга ёпишиб олган, китобга яқинлаштирилмайсан. Қишлоқдаги болада эса ҳар иккаласиям йўқ. Икковиям бир ил маънавий мадд керак. Юртимиздаги 60 фюздан ортик одам қишлоқда яшаётганини инобатга олса, маънавий-маърифий ишларни жонлантириб, йўлга қўйиб юбориш эҳтиёжи нақадар долзарб экани аён бўлади.

Обунга бўлганга одамни обунга бўлмагани учун айблаб бўлмайди. Аммо мутлақо ҳеч нарса ўқимайдиган одамни нима деб аташ керак? Уни қамини ноинсоф дер эдим.

Макултура билан бизнес қилувчи бир укамизнинг омборига йўлим тушиб бориб қолдим. Тахминан 4-5 тонна макултуранинг қарий ярми бадиий китоблар эди. Уларнинг аксариятида кутубхона

Абдураззоқ ОБРҮЙ — чойхонамиз меҳмони

Абдураззоқ Обрүй — оғир вазили ҳажвчилардан. Вази 86 килограмм. Бўйи 1 метру 72 сантиметр. Кабоб тановул қилишни хуш кўради. "Жиринг-жиринг" отлиги китоби чиққанидан сўнг "Энди қачон жиринг-жиринг қиламиз?" деган эдик, майли деди-ю, лекин то хануз қўйиб бермади.

(Олдин олай ўйлаиб, Кейин ўзим билламан.)

ТАРОДНЯЛАР ФАРИДА

Севгилиснинг исмини шеърда солаётган дустларимга.

Билмайман висолдан мен нега Нариди, нарида, нарида. Телавор рўҳимга сен эга Фарида, Фарида, Фарида.

Чўғ бўлган юрагим сенниги, Бориди, бориди, бориди. Наҳотки бўлмайсан менниги, Фарида, Фарида, Фарида.

Десалар майлига қўйди ул, Зорида, зорида, зорида. Мен бўлбд, сен эса гунча гул, Фарида, Фарида, Фарида.

Рақибим қўмоқчи гулимга, Арида, арида, арида. Қачон сен чиқсан йўлимга Фарида, Фарида, Фарида.

Вақт ўтиб бир кун десалар: Қарида, қарида, қарида. Қаттиқроқ севади кексалар, Фарида, Фарида, Фарида.

Билмайман висолдан мен нега, Нариди, нарида, нарида. Телавор рўҳимга сен эга Фарида, Фарида, Фарида.

КАЛЛАНГДА НИМА БОР?

Билламан, қаерда холинг бор, Кўнглингда нима бор — билмайман. Кўшиқдан.

Чойнакда шамманг бор, билламан, Қишлоқда амманг бор, билламан, Қаерда мамманг бор, билламан, Каллангда нима бор — билмайман.

Билламан, оёқда ковушинг, Қаердан чиқди товушинг, Қийиндир қизсанг совушинг, Каллангда нима бор — билмайман.

Айттайми, қаерда ютугинг, Ҳади ҳам ўлмаган қиттинг, Вой, бирам ярашган тиртинг, Каллангда нима бор — билмайман.

Еб қўйгим келди мағзингни, Билламан, қаерда бўғзингни,

Не билан ёпсамкан озингни, Каллангда нима бор — билмайман.

Чойнакда шамманг бор, билламан, Қишлоқда амманг бор, билламан, Қаерда мамманг бор, билламан, Каллангда нима бор — билмайман.

ХОМТАЪМА

Кани эди, сочинг бўлсам, Белларингда тўлганар эдим. Сувон СОҚИЙнинг "Илтижо" шеърдан.

Кани эди қўзинг бўлсам, Сузар эдим саҳал бежо. Кераги ҳам бўлмас эди, На тавалло, на илтижо.

Ақлинг бўлсам қонқи эди, Хаёлингиз бузар эдим. Ундоқ-бундоқ қиламан деб, Кўп режалар тузар эдим.

Лабинг бўлсам мабодо мен, Упар эдим чўлпиллатиб. Роса завққа тўлар эдим, Елкамини хўп қилпиллатиб.

Қўшинг бўлсам ашъоринми Уқитардим чақиртириб. (Шеърни ёзган "шўх" шоирнинг Чўз қулоғин бақиртириб).

ЎЗИМ БИЛАМАН

Иккиланмай рози бўл, Вафодор ёринг бўлай. Доим сенга чўзиб қўл, Ҳамдам, ҳамқоринг бўлай.

Рустам ДОЛИМОВнинг "Дилдорга" шеърдан.

Чиканам десанг тоққа, Елкамда олиб чиқай. Олишиб ҳўкиз билан, Истасанг голиб чиқай.

Югурмоқчи бўлсанг гар, Қийнаган кетган бўлайин. Ойга бўлсанг умқоқчи, Кел, ракетанг бўлайин.

Иккиланмай рози бўл, Турмагин меҳдан чўчиб. Юрма бўлиб овора, Хоҳласанг борай кўчиб.

Қийналма ҳеч ўйлаиб, Нима десанг қиламан.

ШУНГА ШУНЧАМИ?

Сен бўлмасанг — бошқаси. Кўшиқдан.

Қуш бор жойда қафас бор, Олам борки ҳавас бор, Ҳар нарсала запас бор, Сен бўлмасанг — бошқаси.

Чақалоқнинг бениги, Ҳар бир уйнинг эшиги, Бурунинг жуфт тешиги. Сен бўлмасанг — бошқаси.

Кексаларда ўтиг кўп, Унай қолган чигит кўп, Менга хуштор ийит кўп, Сен бўлмасанг — бошқаси.

Бўлай десанг гар чаплат, Демай десанг гар мен паст, Топиб қўйгин сен запчат, Сен бўлмасанг — бошқаси.

Оқизма кўп ёшингни, Қотирма хўп бошимни, Бор, тера қол тошингни, Сен бўлмасанг — бошқаси.

КЎРИНМАЙСАН?

Сени излаб пушаймонман, Ох, кимларни учратдим. Усмон БЕКнинг "Пушаймонлик" шеърдан.

Сув камайса тош қўринади, Соч олинса бош қўринади. Ювиш деса ош қўринади, Илаганми сен қўринмайсан?

Елинлар бор — қана қўринар, Қўйлақлар бор — тана қўринар, Баъзи жойлар чада қўринар, Илаганми сен қўринмайсан?

Кўпроқ десам, бет қўринади, Кўпроқ есам, эт қўринади, Калта қийсам, кет қўринади, Илаганми сен қўринмайсан?

Шоир Шариф Ялла ижодхонасида ижод билан банд. Столнинг устида битта "яримта" — илхом париси, пиёла — ёзув қуроли. Илхом парисидан ёзув қуролига "сиёҳ" солади. Томоғига ёзади. Шариф ялла: Бизнинг ашъорни, дўстлар Тўйга келганлар билар. Хитир Петир ичишда Каминга енгилар.

ТҶЙБОВЗ

Сан? Ке, ке. Лекин илҳомнинг белига төпдинг-да. Норин ёр-ёр: — Уэр, устоз. Бамаврид келдим, шекилли. Шариф ялла: — Биласанми, мени танимайдиганлар ҳам бор экан. Норин ёр-ёр: — Э, устоз, нима деяпсиз?! Бу яқин орада сизни танимайдиганлар бормикан?! Тўй борки, албатта, қуруқ қолмайсиз. Сиз қадах сўзи айтмаган тўй — тўй ҳисобланмайди. Яхши биламиз, тўйларда ош сузлабдиган лаганларда сизнинг ижодингиздан намуналар бор. Ошни еб бўлиб лаганнинг ёғи яланса ёки Аҳдам акага ўхшаб лаганнинг ёғига чой қўйиб ичилса, ярқ этиб сизнинг икки, баъзан ҳатто тўрт мисра шеърингиз пайдо бўлади. Қоринни силаб, чойдан ҳўллаб, қўзни юмиб ўқилса, ана маза-ю, мана маза. Шариф ялла: (Чайқалиб) — Бу гапларни Уроз Ошқовоққа айтсанг бўлармиди. Ўзи ёзмаса ҳам бир-иккита китоби чиққан, ҳали яна чиқарса керак. У катта бир қреслонинг эгаси, мактовга ўн. Менга бўладиганидан гапир. Янгиларидан борми? Норин ёр-ёр: — Эшитинг, бўлмаса: Ногоҳ сув сачради ёриқдан, Қўйир хўл, ўтин хўл, таёқ хўл. Мен кечиб ўтгандим ариқдан, Этик хўл, пойча хўл, оёқ хўл. Шаррос ёмғир қуйди тинмасдан Хола хўл, тоға хўл, амма хўл. Чойни тўкиб қўйдим билмасдан, Гилам хўл, кўрпа хўл, шамма хўл. Эрталаб бетиними ювгандим, Қошим хўл, юзим хўл, бурним хўл. Кеча-чи, тараузга тўйгандим, Иштон хўл, чойшаб хўл, ўрним хўл. Шариф ялла: — Вой, шоғирд тушмагур-ай. Ҳаммаёқни сув бостириб юбординг-у. Оловдан ҳам борми? Норин ёр-ёр: — Бор, устоз. Шариф ялла: — Бор бўлса, ўқи! Норин ёр-ёр: — Мухаббат шунчаки оғирки, Чикириб бўлмайди Чимёнга. Мухаббат шунчаки енгилки, Ҳаммаси боғлиқдир ҳамёнга.

Шариф ялла: — Сездингми, буғун нега менинг шаштим паст? Норин ёр-ёр: — Ха, нима бўлди, устоз? Шариф ялла: — Қўшни маҳаллалик самоварчилар уюшмасининг раиси Шомирза Товоқ тўй қилаётган экан. Бизни назарга илмайди. Мени катталар сафиди йўқ деб айттирмабди. Мен қадах сўзи айтмасам ҳам тўйи ўтармиш. Қўралимиз ҳали. Шунга жahlим чиқиб ўтирибди. Аламимни ижоддан олапман. Норин ёр-ёр: — Э, устоз, шунга шунчами? Ҳафа бўлишингизга ҳеч аризмас экан. Ҳозир нима кўп — тўй кўп. Мени Гулшаной Қақҳа опамлар олдингизга юбордилар. "Бор, — деди, — устозга айт, деди. Эртага ўғлимни уйлантирипман, наҳорга ош, кечқурун базм, албатта, келиб бир-икки оғиз қадах сўзи айтиб кетсинлар", — деди. Шариф ялла: (Сақраб ўрнидан турди.) — Гулшаной Қақҳа тўй бошлаб юбордилар, дегин. Эртага наҳорга ош, кечқурун базм эканми? Ээр-ку! (Пиёлага шишадан қуйди.) Илхом келди, эшит: Ҳаммаси омон бўлсин, Боши Гулшан опангнинг. Биз билан тотли бўлар, Оши Гулшан опангнинг. Келин-куёв биз учун Тайёр турсин таъзимга-я. Мен, албатта, бораман, Ширингина бўл базмга-я. Э, яшавор ўзининг шоғирдиганам, қувончли хабар етказдинг (Иккови қучоқлашди).

ТАМОМ

Эсимда бор — олтиминчи йиллар Тошкент шаҳар ижроия қўмитаси идорасининг бўлмасида кулги йиғини бўлиб ўтди. Анжуманга кўпгина ёзувчилар, шоирлар ва турган гапки, биз-

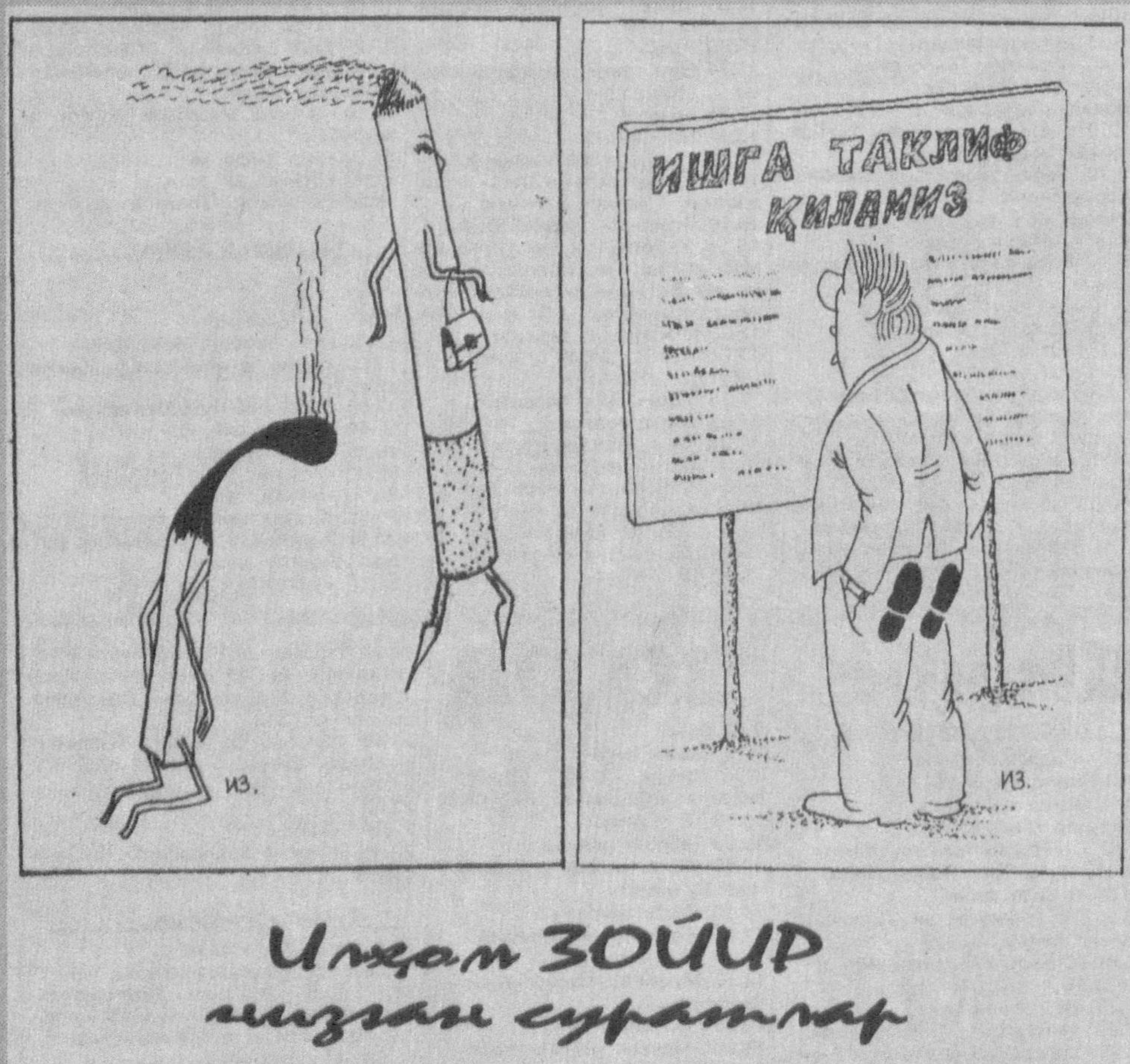
ларни тингларди. Фафур ака ҳам сўзловчиларни диққат билан эшитиб ўтирарди. Уқилган асарларнинг баъзиси кулгили, баъзиси эса шунчаки гаплар эди. Кимки

Мухтор ХУДОЙҚУЛОВ КУЛДИРТАНГА ҲАМ, КУЛДИРМАТАНГА ҲАМ БИТТАДАН КОНФЕТ...

га ўхшаган тингловчилар йиғилишди. Йиғини Фафур Фулом бошқариб борди. У йиғин аввалида сўз олиб, ёзувчи-шоирларга қарата: — Ҳамманг битта-битта мана бу минбарга чиқасанлар, обкелган нарсангни ўқийсанлар. Кулдиранг битта конфет олсан, мана чўнтагим тўла конфет, — деб шимининг чўнтагини кўрсатди шоир. — Кулдирилмасанг индамай тушиб кетасан, конфет ҳам йўқ, тушундингми? — дедилар. — Тушундик, — дейишди ёзувчи, шоирлар қулишиб. — Бўлмаса, бошладик, — дедилар Фафур ака. Ёзувчи-шоирлар бирин-бирин чиқиб ўз шеър, ҳикояларини ўқий бошлашди. Аҳли мажлис эса кулгига шай-

тўпланганларни сал бўлса ҳам кулдира олса, устоз шоир ўрнидан туриб: — Э, баракалла, яша, — деб ижроичига битта конфет берарди. Агарда бирортаси кулдирилмай гапни чўзиб юборса, Фафур ака унинг тамомлашини кутмасдан: — Ма, кулдирилмасанг ҳам сенга битта конфет, бўлди, бас! — деб тўхтатиб қўярди. Кулдирилмаса ҳам устознинг конфети билан сийланган ёзувчи ёки шоир ҳафа бўлмасдан минбардан тушиб кетарди. Бир вақт минбарга ўша вақтларда унча-мунча шеър ёзиб юрадиган, аммо ўзига хос ҳазилкаш, ўт бола бўлган ёш шоир Анвар Эшонов чиқиб қолди. — Мен шеър ўқийман, руҳсат бер-

саларингиз, Фафур акамлар ҳам руҳсат беришса, мен у киши бўлиб бераман, — деб қолди у. — Қани, бошла-чи, нима каромат кўрсатаркансан, — деди Фафур ака. Шунда, Анвар тушмагур бало экан, бир бошлаб кетдики... Фафур аканинг худди ўзи бўлди-қолди. Унинг юриш-турушлари, шеър ўқишлари, нос чекиб олгандаги гапиришлари, бошқа қилиқларини қўнчонам тақдир қилдики... Биз қотиб-қотиб қулардинг-у, ҳафа бўлмасмикинлар, деб ора-сира Фафур акага қараб-қараб қўярдик. Фафур ака ўзига қилинган бу муқаллидликни анчагача чидаб эшитиб турди, кейин ижрочи бироз ҳаддидан оша бошлади шекилли: — Бўлди, бас қил, чўтининг ўғли, — дедилар. (Бу — Анварнинг отаси, Фафур аканинг қадрдон дўсти, машҳур ҳуқуқшунос олим Отабой Эшоновга ишора эди). — Жуда сайраб қолсанг, конфетдан иккита олам дондан-а, бекорни айтибсан, мана сенга битта конфет, — деб чўнтақларидан битта конфет чиқариб берди Фафур ака. Уша анжуман конфетдай ширин ўтган эди, таъми ҳамон оғзимизда...

Илҳом ЗОЎИР илҳом суратлар

Бу латифасимон ҳикояни менга Фаргона педагогика институтинда ўқиган бир ҳамқишлоқ синфдошим айтиб берган эди: — Олтиминчи йилларда бизнинг институтимизга Фафур Фулом меҳмон бўлиб келган экан. У киши билан учрашув бўлибди-ю, бир тўп талабалар бундан беҳабар қолибмиз. Учрашув аллақачон тугаган экан. Атоқли шоирни кўролмайд қолганимизга алам қилиб, у кишини ҳеч бўлмаса кетар чоғида кўриб қолармиз, деб кўчада қўтиб турдик. Бир вақт ёнимда турган талабалардан бири мени туртиб: — И-е, ана Фафур Фулом! — деб қолди. — Қани, қани Фафур Фулом? — деб ҳовлиққанча сўрадик ундан атрафга аланглаб. — Ана, ана, мошинада ўтирибди, — деди шеригимиз йўлнинг у четида тўхтаб турган бир улловни қўли билан кўрсатиб. — И-е, шунақами, юринлар, кўрайлик-чи, — дебмиз биз ва худди бирор қизиқ нарсани кўрмоқчи бўлган ёш бола-

АНА ФАФУР ФУЛОМ!..

лардай ҳаммамиз ҳалиги мошинага яқинлашиб, ичкарасига қарай бошлабмиз. Шу пайт мошинанинг деразасидан поп эти Фафур Фуломнинг боши кўринди. У бизга қараб тилини чи қарганча: "Мана Фафур Фулом, кўрсанг кўриб оларинг", — дегандай ҳазил билан илжайиб турарди. Фафур аканинг бизнинг болалардай қилигимизга мос бу ҳазилини кўрдиг-у тўр, томонга ура қочдик. Фафур Фулом бошини ичкарига олган ҳамоно мошина ўрнидан кўзгалди. Ана Фафур Фулому, мана Фафур Фулом!

Wallem MIZAPAP yfm

“ЭЛЕКТРИ ОДАМ”

Айрим одамларда юқори вольтли электр токи бўлиши ҳақида матбуотда ёзилган. Бу гаройиб ҳодисанинг туб сабабларини ҳали олимлар тўла-тўқис очиб беришгани йўқ.

Россиянинг Калужский вилояти Гончарово қишлоғида яшаган Игнатов Василий Фёдоров деган кишини қўшнилари ҳазиллашиб "электрстанция", деб аташарди. Яқинда вафот этган бу одам уйда телевидзор сақлай олган. Икки марта уйдаги, ўзи айтмоқчи, "қути"лар портлаб кетганидан сўнг, Василий Фёдоров телевидзор сотиб олман. Итига бир бор тикилиб қараганида, жонивор вангилланган қочиб, кўздан ғойиб бўлган. У уйда тоқ ўтказадиган нарсаларни сақламаган, овқатланганда фақат ёғоч қошиқ ишлатган. Чунки электр тоқини ўтказадиган нарсалар бу одамнинг қўлига ёпишиб қолар, худди магнитга ёпишгандай темир-терсақлар ундан ажралмасди.

Бир сафар Василий Фёдорович кафталарини ишқаб, ўзи билан танишши учун келган муҳбирнинг елкасига қўлини қўяди. Шу лаҳзада тоқ ургандай, муҳбир қалқиб кетди. Юрак уриши тезлашиб, иссиғи ошади. Ўлчаб қўрилганда, томири минутига ёч мартадан ураётгани аниқланган.

— Бу ҳали ҳолва, — дейди Игнатовнинг қўшнилари. Худо кўрсатмасин, агар унинг жаҳли қачна кишига йўлаб бўлмайди, худди электр тоқига уланган яланғоч симга айланади-қолади. Игнатовнинг ўзи айтишича, у бундай "қудрат"га яшин ургандан кейин "эришган". Ушанда у узилган электр симини улаётган эди, бирдан чамқоқ чақиб, осмон ёришиб кетган, шундан кейин у нима бўлганини эслаб олмайди. Ҳушига келганда, йўлнинг ўртасида ёмғирдан жижка хўл бўлиб ётарди. Уйига зўрға етиб келган, у ўзида аллақандай ўзгариш рўй берганини пайқайди. Сўраб-суриштирилганга эса қишлоқчасига содда қилиб: "Афтиндан, яшин менинг ичимга кириб олганга ўхшайди", деб жавоб қилганди.

Олимларнинг таъкидлашича, "электр одамлар" ҳақидаги гап-сўзлар электр қашф этилган вақтлардан ёқ пайдо бўла бошлаган. 1997 йили волгодонский Николай Огудневни далада мол боқиб юрганда яшин уради. Кечқурун пода қишлоққа молбоқарсиз келгандан сўнг, қишлоқдошлари уни излашда ва далада беҳуш ётган ҳолда топишди. Шундан бери бу оғирвазмин йигитнинг ичига "жин" кириб олди, дейишди ҳамқишлоқлари. Чунки унга яқинлашган одам беҳитёр баданига игна санчилаётгандай безовталанади. "Электр уқоллар" Николайнинг вужудидаги юқори электр қувватидан тарқалишини энди қишлоқдошлари яши билишди. Бир гал у ўзи билан рақс тушаётган қизнинг қўлини ушлаганда, қиз ҳушидан кетиб йиқилган.

Мутахассислар яшин урган одамларнинг камдан-кам тирик қолишини, тирик қолганларида юқори вольтли электр қуввати йиғилиб қолишини таъкидлашди. Бироқ фах хозирча одам организмиде кучли электр қуввати қай тариха сақланиб қолишини ва ташқарига таъсир кўрсатишини илмий асослаб беришолгани йўқ.

“ДОН КИХОТ” ҲИМОЯГА ЧОҒЛАНАЁТИР

Жаҳон олимлари кўп йиллик тадқиқотлардан кейин шундай ягона фикрга келишди: астероидлар бизнинг сайёрамизга реал хавф солиши мумкин. Шу муносабат билан Ерга хавф солиши мумкин бўлган астероиднинг траекториясини ўзгартариш борасида "Дон Кихот" номи махсус лойиҳа ишлаб чиқилди. Лойиҳага кўра, кичик самовий жасмларга қарши учириладиган иккита — "Идалго" ва "Санчо" номи космик кемани учириб режалаштирилди. Улардан бири жуда катта тезликда мулжалга олинган астероидга урилиб, унинг йўлини ўзгартариб юбориши лозим. Иккинчи космик кема эса бу тўқнашув натижасини аниқлаб, Ерга хабар етказишга мосланган. Шу тариха, "Дон Кихот" ҳимояга шайланаётир.

МУАССИСЛАР: ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЯТ ИШЛАРИ ВАЗИРЛИГИ, ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР УЮШМАСИ. НОШИР: «ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА АКЦИЈАДОРЛИК КОМПАНИЈАСИ

O'zbekiston adabiyoti va san'ati. Манзилмиз: Тошкент — 70083, Матбуотчилар кўчаси, 32. Қабулхона — 133-52-91, котибхона — 136-56-50. Танқид ва адабиётшунослик бўлими: 136-56-50. Иجتимоий ҳаёт бўлими: 133-49-93. Санъат бўлими: 136-56-48. Назм ва наср бўлими: 133-49-93

Бош муҳаррир Мурод АБДУЛЛАЕВ

Редакцияга келган кўлемлар таҳлил этилмайди ва муаллифларга қайтарилмайди. Мухаллифлар фикри тахририят нуқтани назардан фарқлашиши мумкин. Навбатчи муҳаррир — Баҳром РЎЗИМУХАММАД Саҳифаловчи — Шоҳруҳ ҚОСИМОВ. «Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмахонаси. Манзили: Тошкент шаҳри, «Буюк Турон» кўчаси, 41-уй. Босишга топшириш вақти — 20.00. Босишга топширилди —

ЖУМА КУНЛАРИ ЧИҚАДИ. СОТУВДА НАРХИ ЭРКИН

Газета Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасида 00024-рақам билан рўйхатда олинган. Буюртма Г — 761. Ҳажми — 3 босма табоқ. Нашр кўрсаткичи — 222. Ташкилотлар учун — 223. 1 2 3 4 5 6